

సెప్టెంబర్ 2005

Rs. 12 /-

చందమామ

టీ-వేబ్
సాహసకవితాంసం
రామచంద్రా చందనం

G-man

39.59 Lakh

National Readership Studies Council's latest survey- Out of 301 magazines in India
Telugu occupies the third position
And that position is for SWATI WEEKLY.

SWATI SAPARIVARA PATRIKA has endeared herself to the hearts of 39.59 lakh readers and in every village and town of Andhra Pradesh.

It is Scintillating Victory.
Unparalleled Glory. Inevitable Crowning.

Telugus are in every country in the world.

Telugus are in every state of India.

Swati is the identity of Telugus.

Swati is the darling of every Telugu.

It's an honour bestowed for 20 years of hardwork
Infectious enthusiasm and dedicated efforts.

For making this great victory possible

We Salute Telugu Language

We Salute Telugus

We Salute all Telugu Readers.

THE LARGEST CIRCULATED TELUGU WEEKLY

Swati

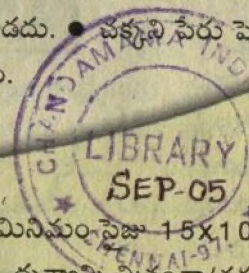
చందమామ
నవంబర్ 2005 సంచిక

పిల్లల ప్రత్యేక సంచిక

కథలూ, చిత్రాలూ/వర్ణచిత్రాలూ పంపండి!
(6-15 ఏళ్ళ వయసు) బాలరచయితలకూ -
చిత్రకారులకూ ఆహ్వానం!

కథలు

- ఒక్కొక్కరు 3 ఎంట్రీలవరకు పంపవచ్చు. ● ఎంట్రీలు చందమామ వెలువడుతున్న ఏ భాషలోనైనా ఉండవచ్చు. ● 500 పదాలకు మించకూడదు. ● చక్కని పేర్లు పెట్టండి. ● ఎంపికయిన కథలను అన్ని భాషలలోనూ ప్రచురిస్తాం.

చిత్రాలు

- ఒక్కొక్కరు 3 ఎంట్రీల వరకు పంపవచ్చు. ● మినీమం పైజా 15x10 అంగుళాలు. ● మన పురాణాలలోని ఏదో ఒక ఘట్టాన్ని, దృశ్యాన్ని చిత్రంగా/వర్ణచిత్రంగా వేసి, క్లుప్తమైన వివరణతో పంపాలి. ● ఎంట్రీల ఆధారంగా ఎంపికయిన చిత్రకారులు, కథలకు బొమ్మలు వేయడానికి చెన్నయ్ రావడానికి సిద్ధంగా ఉండాలి. ● ప్రయాణం ఖర్చులు ఇస్తాం.

ఇతర నిబంధనలు

- మీ పాస్ పోర్ట్ సైజ్ ఫోటో (కలర్) ఒకటి జతచేయాలి. ● మీ పేరు, వయసు, (పుట్టిన తేదీ) చదివే తరగతి, పాఠశాల, పిన్ కోడ్ తో సహా మీ ఇంటి చిరునామా, ఫోన్ నంబర్, ఎంట్రీల వివరాలు విడిగా ఒక పేపర్ మీద రాసి జతపరచాలి. ● ఎంట్రీలు మీరే స్వయంగా, మరెవ్వరి సాయం లేకుండా రాసినవి/వేసినవి అని తల్లిదండ్రులు ధ్రువపరుస్తూ సంతకం చేయాలి. ● కవరు మీద: పిల్లల ప్రత్యేక సంచిక అనిరాయాలి.

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,

ఈకాట్టూతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

ఎంట్రీలు
మాకు చేరవలసిన
ఆఖరు తేదీ: నవంబర్
15, 2005

చందమామ

సంపుటి: 58

నవ్వుంబర్ 2005

సంచిక: 9

ఈ సంచికలో...

- * ధర్మవిజయం ...07
- * బతుకుబాట! ...10
- * భారత దర్శిని ...25
- * పచ్చిమోసం! ...29
- * చందమామ కబుర్లు ...30
- * అండ్రోమేనియా : చీకటి ప్రతిబింబాలు-భాగం 2 ...31
- * సత్రం యజమాని పేరాశ - తమిళనాడు జానపద కథ ...43
- * పాఠకులకు కథల పోటీ ...48
- * నితివర్తనుడు ...49
- * వీరయ్యదయ్యం ...59
- * ఆర్య -27 ...63
- * మాను నిర్మిత మహాద్భుతాలు : చిత్తోడ్ జయప్రభం ...67
- * విజ్ఞానం ... వివోదం ... వికాసం ...68
- * ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...70

ఈ నెల విశేషాలు

రాకాసి తోయ
... 13

ఊరున్నుడి స్థలం (జే.క)
... 19

అనుభవం నేర్చిన పాఠం
... 26

విప్లు కథ-21
... 53

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.
to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097

E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: 900

ఇండియాలో బుక్ షాప్ ద్వారా రూ. 144.00

చందా డబ్బు డివైడ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ, త్రాన్సిమిషన్ ద్వారాగానీ
'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ బరిటన్ పెంపెండి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shilpi: Ph: 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile: 9841277347

email : advertisements @chandamama.org

DELHI : OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile: 98100-72961, email : oberoi@chandamama.org

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

ఆదర్శ ఉపాధ్యాయుడు!

జన్మనిచ్చిన తల్లితండ్రుల తరవాత విద్యనేర్చిన గురువు ముఖ్యమైనవాడని భావించి గౌరవించాలని మన శాస్త్రాలు చెబుతున్నాయి. డా. సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణన్ అన్నీ విధాలా ఆదర్శ ఉపాధ్యాయుడిగా కీర్తిగాంచాడు. ఆయన అసెమాన పొండితీ ప్రెక్షకు, పుణ్యసింహుడు అయ్యే వాడని, విదేశ విశ్వవిద్యాలయాలు ఉపన్యసించడానికి ఆయనను ఆహ్వానించాయి. భారత రాష్ట్రపతి పదవిని అలంకరించిన తొలి విద్యావేత్తగా, అవిద్యుక్త గౌరవం సేపు కూర్చున్న పుణ్యసింహుడాయన. అందుకే, యేటా ఆయన జన్మదినపు సేప్టెంబర్ 5వ తేదీని ఉపాధ్యాయ దినోత్సవంగా జరుపుకుంటున్నాం.

తనకున్న జ్ఞానాన్ని ఇతరులకు పంచేవాడు ఉపాధ్యాయుడు. పూనప జీవితానికి సార్థకత సమకూర్చి, వస్త్రేత్యే ఉన్నతమైన విలువలను, ఉదాత్త భావాలను విద్యార్థుల హృదయానికి హత్తుకునేలా చేసి, వారిని ఉత్తమ వాళ్ళుగా ఎదగడానికి దారి చూపాడే ఆదర్శ ఉపాధ్యాయుడు!

పునదేశంలో ఒక్కొక్క గురుకుల విద్యావిధానం అచరణలో ఉండేది. విద్యార్థుల హృదయాలలో జ్ఞానజ్యోతులు వెలిగించి, వారిలో నిద్రాణమైవున్న శక్తియుక్తులను తట్టిలేపి, ఉత్తమ పునముగా తీర్చిదిద్దేవారు గురువు. డా. సర్వేపల్లి పూటల్లోనే చెప్పాలంటే-ఉపాధ్యాయులు పుణ్యసింహులవారికన్నా శ్రేష్ఠమైన ప్రజ్ఞానిలు. ప్రతిభావంతులైన వాళ్ళు. ధర్మం, పుణ్యతనం పెట్టి ప్రగాఢ విశ్వాసం; విద్యార్థుల పెట్ట నిజమైన ప్రభువు కలిగి ఉండాలి. అప్పుడే ఉపాధ్యాయులంటే విద్యార్థులకు గౌరవాభిమానాలు పెక్కుకొస్తాయి.

ఒక సంప్రదాయం ఏర్పడాలంటే కొన్ని శతాబ్దాల చరిత్ర అవసరమవుతుందంటారు. గురు శిష్యుల సంప్రదాయం పునదేశంలో అతి ప్రాచీనకాలం నుంచి వస్తున్నది. ఈ సత్సంప్రదాయం ఆధునిక కాలానికి స్థలం వర్తించేలా, ఉపయోగపడేలా ఉండడం విశేషం!

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

పాఠకులకు కథల పౌటీ (ఫీబ్రవరి)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

తండ్రి ప్రేమ

ఈన నలుగురు కొత్త కులలో ఒకణ్ణి దత్తు తీసి కోవాలన్న విత్త ధనశేఖరుడి కోరిక విన్న గుణశేఖరుడు వక్షనం మోచాడు. ధనశేఖరుడు ఆశ్చర్యంతో, “నీ కొత్త కులలో ఒకరికి కలుగవున్న అద్భుత అవకాశాన్ని ఎందుకు వదులు కోవాలన కుంటున్నావా?” అని అడిగాడు.

అందుకు గుణశేఖరుడు తలపింకిస్తూ,

“విత్తమా, నా పీల్లలలో ఒకణ్ణి దత్తు తీసి కోవాలన్న నీవు ఎందుకు నన్ను కు అభినందనలు. అన్ని తేజాబరికంలోనూ నా నలుగురు కొత్త కులకూ ఏ కొరతా లేకుండా చూసు కుంటున్నావు. వాళ్ళు బుద్ధిగా చదువుతుంటూ కలిసిమెలిసి ఉన్నారు. నీకు దత్తు ఇచ్చి, వారిలో ఒకణ్ణి వేరు చేయలేవు. నన్ను వింటు. అదే స్థితి బామాదే వాళ్ళే రేమిజీవితంలో కష్టపడి పేర్కొనగలరు. ఇక సంతానంలేని నువ్వు దత్తు తీసి కోవాలను కుంటున్నావానక, ఓ అనాథ బాలుణ్ణి దత్తు తీసికో. వాడికి తండ్రిలేని కొరత తీరుతుంది. నీ పట్లబ్రాహ్మదరాలతో ఉండగలడు. నీ ఇరు మరీకి సంతోషంగా ఉంటుంది,” అన్నాడు.

ధనశేఖరుడు విత్త ధనశేఖరుడు చెప్పిన పట్టుకుని, “నా వద్ద ఉన్న ధనం కన్నా నీ తండ్రిబ్రాహ్మచాలా గొప్పదని నిరూపించావు. నీ సలహాను తప్పక పాటిస్తాను,” అని చెప్పి సంతోషంగా అక్కడి నుంచి బయలుదేరాడు.

ఎం. చరణ్ తేజ, S/O. ఎం. పు. నీంద్ర

28-169, సీ. క్రా. రావు నగర్ కాలనీ

చిత్తూరు. (ఆంధ్రప్రదేశ్)

ధర్మవిజయం

కాపివరం అనే గ్రామంలో, రాయ్లు తు అనే ధనవంతు ధండేవాడు. ధనంతో పాటు ఆయనకు గ్రామంలో ఎన్నో పంటపోలాలున్నాయి. ఆ పోలాలన్నింటినీ ఆయన పేట్టు బడి పేట్టి, ఒక రైతుల చేత సాగు చేయించేవాడు. రైతులందరూ విశ్వాసింగా ఆయన జీవించేవారు. లాకొల్ల స్త్రీ, ఏటోటూ లేకుండా సుఖంగా జీవించసాగారు.

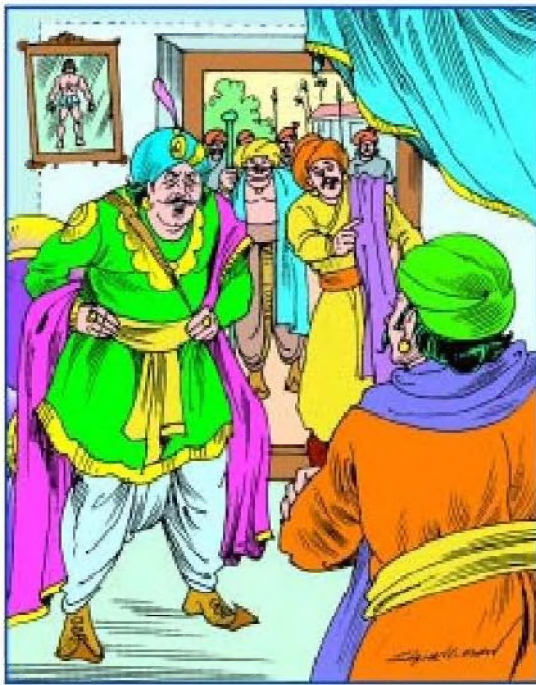
రాయ్లుడి పూర్వీకులు గొప్ప మల్లయోధులు. రాయ్లు తు కూడా స్వయంగా వుంచి మల్లయోధుడు. ఆయన తన పూర్వీకులను సింస్కరించు కుంటూ, ప్రితియేటా వుల్లయ్య పోటీలు పేట్టి బహిష్కరించి, వుల్లయ్య ప్రాత్యహించడం చేత రాయ్లు డి-బురు అందరికీ తెలియ సాగింది.

కాపివరం, ఉప్పిలపాడు జమ్మి గ్రామాల్లో ఒకటి. రాయ్లు డి గురించి ఉప్పిలపాడు జమ్మిందార్ కష్టిభూపతి విన్నాడు. ఆయన దివానుతో, “కాపివరం వున జమ్మిలోనిదే

కదా! కాని, రాయ్లు తు వునకన్న ఎక్కువమార్లు ప్రిభావులు సింపాదిస్తాడని విన్నాను. దాన్ని అలా సాగస్తూ, వునకన్న అతడు పుట్టు పట్ల గొప్ప ప్రసిద్ధుడైపోతాడు. వునం జమ్మిందార్లం కనక అతడి పోలాన్ని చేజిక్కించుకునే మార్గమేదైనా ఆలోచించండి,” అన్నాడు.

దానికి దివాను వినయంగా, “ప్రిభూ! ఇటువంటివాటిల్లో కయ్యవు కన్నా వియ్యవు మేలు. రాయ్లుడికి ఒక్కరై కుమార్తె, మంచి నోందర్యవతి అని విన్నాను. వునయ్య రాజుకు కూడా పేళ్ళిడు వచ్చింది. రాయ్లు డి కూతుర్ని కోడల్ని చేసికోండి,” అని సిలహా ఇచ్చాడు.

కష్టిభూపతికి ఈ సిలహానచ్చింది. ఆయన అట్టహాసంగా బయల్దేరి కాపివరం వెళ్ళాడు. రాయ్లు తు ఆయనను సాదరంగా ఆహ్వానించాడు. కష్టిభూపతి, రాయ్లు డితో కొంతసేమి గ్రామ పరిస్థితిని గురించి చూట్లాడి, తనతో వియ్యవు దండవలసిందిగా కోరాడు.

ఇంపు కు రాయ్పు థ్త వుండహాసిం చేసీ,
“ప్రిభూ! ప్పిర్ర జప్పిందార్ల లు; నేను సావూ
న్యట్టి. జప్పిందార్ వంశంలో నా కూతుర్లు
ఇప్పుడలేదని, నేను భావిస్తున్నాను. పురో
విషయమేమిటంటే - నా చెల్లెలి కుమార్తె
డికి ఇచ్చి చేయాలని చిన్నతనం నుంచి అను
కున్నావు. ఆ ప్రకారం కొద్ది రోజుల క్రితం
నిశ్చయ తాంబూలం మియ్యకున్నాం, “వుం
చండి,” అన్నావు.

జప్పిందార్ కష్టిభూపితికి చాలా కోపం
చ్చింది. పిక్కనపళ్ళు దివాను, “రాయ్పు థ్త,
సిరిరామోకాలోడ్డటమంటే ఇదే! రాజు తల
చుకుంటే దెబ్బలకు కొడవా?” అన్నావు.

రాయ్పు థ్త భయపడి నీళ్ళ నపులు త్రా,
“నన్ను కొంచెం ఆలోచించుకోనివ్వండి,”
అన్నావు.

జమ్మిందారు సరేనని తన పరివారంతో వెళ్ళి
పొయ్ థ్త. కొంతుమిసావధానంగా ఆలో
చించాక, రాయ్పు డికి, జప్పిందార్ గురించి
అంతగా పట్టించుకోవలసిన అవసరం లేదని
పించింది. ఒక పుంచి పు హ్నార్డు పూసీ,
తన కుమార్తె వివాహం మే నల్ల డిత్ జరిపిం
చేశావు.

జప్పిందార్ ఇది చాలా అవమానంగా
భావించాడు. ఆయన దివాను తో, “వెయ్యం
బర తో నన్ను కాపివరం తీసుకోవాలి. ఏమి
ల్లుంటే పూశార్ కదా? నాక్కావలసినది,
రాయ్పు డి ఆస్తుగాని, అతగాడి కూతుర్లు
కాదని, ప్పి కు బాగా తెలుసు. నేడే ఆ పొగర
బోతు ఆస్తిపాస్తిల్ని స్వాధీనపెంచు కుంటు
న్నామని ప్రకటించండి,” అన్నాడు ఉగ్రుడై
పొత్తా.

జప్పిందార్ పూట్లాడుతున్నప్పుడు యువ
రాజు శాంతివర్మ అక్కడే వచ్చాడు. అతడు
తండ్రితో, “నన్ను అల్లుడిగా తిరస్కరించి
నందుకు, ఆ రాయ్పుడికి నేనే బుద్ధి చెబు
తాను. అంపు కు నేనో ఉపాయం ఆలోచిం
చాను,” అన్నాడు.

అదేమిటన్నట్లు జప్పిందార్, దివానా,
శాంతివర్మ కేసీ పూశార్. అప్పిడు శాంతి
వర్మ, “పుల్లయ్య ధ్దంలో నన్ను విచినవారు
లేరే కదా! పుల్లయ్య పుల్లిని ఆ రాయ్పు డిని
సి నాయ్ సింగా ఓడించగలను. పుల్లయ్య ధ్ద
నియ్య పుం ప్రకారం, నేను రాయ్పు డిని పోటీకి
ఆహ్వానిస్తాను. నాతో ఓడిపోతే, రాయ్పు థ్త తన
ఆస్తి నా పిరం చేయాలని నియ్య పుం పేడ
తాను. ఇది అన్యాయ పు నిపించినా - పున

ఇద్దరి పిగ తీరడానికి అన్యాయంలా పేక్కి కనిపించని చక్కని ఉపాయం వుంది,” అన్నాడు.

జవ్వందార, అందుకు సంతోషంగా అంగీకరించాడు.

అనుకున్న ప్రకారం ఉగాది వుల్లయ్య ధ్ధ పాటీలలో పేద్ద ప్రతిఘటన లేకుండా శాంతివర్మ విజేతగా నిలిచి, “ఈ పాటీలు సంతోషంగా వుంటాయో అంటే, రాయుడు నాతో తలపడి గెలవాలి. రాయుడు గనక నెగ్గితే, ఆయనను ఇక్కడే సాటి జమీందారుగా అంగీకరిస్తాను. ఓడిస్తే అస్త్రస్వాధీన పరిచి సామ్రాజ్య వారసుడిగా జీవించాలి!” అన్నాడు.

ఇది వింటూనే బ్రాహ్మణులలో మన్నన రైతులూ, గ్రామస్థులూ, ఇది అన్యాయం వుంటూ అరిచారు. ఇది చూసి జవ్వందార కోపంతో రెచ్చిపోతుంటే, రాయుడు అందరినీ వారిచి, “జవ్వందార ప్రభుత్వం కోపిగించు కోనవసరం లేదు. నాకు వయస్సు వున్నానా వుల్లయ్య ధ్ధ నీతి ప్రకారం శాంతి వర్మతో పోరుకు సిద్ధంగా మున్నాను. ధర్మం జరుగుతుందని, నా నమ్మకం!” అంటూ వుండుకు వచ్చాడు.

నెరిసిన వీరసాలతో వయస్సు వున్నానప్పటికీ ఎంతో గంభీరంగా వింత తేజస్సుతో తన ఎదుటికి వచ్చిన రాయుడిని చూడగానే శాంతి వర్మ ఒక్కణ్ణం ఉలిక్కిపెట్టాడు. “ధర్మం జరుగుతుంది! ధర్మం జరుగుతుంది!” అన్న వాటలు ఆయన చెవిలో మారుమోగసాగాయి.

రాయుడికి, శాంతివర్మకు వుల్లయ్య ధ్ధం ప్రారంభమైంది. ఐతే, విచిత్రంగా శాంతివర్మ మొదటి పట్టులోనే నెలకరిచాడు. ఇందుకు శాంతివర్మ ఎక్కడలేని ఆశ్చర్యంతో జనం కేసీ ఒకసారి చూసి, “వయస్సు, బలం, శక్తి అంటూ ఏ విధంగా చూసినా, నేనే గెలిచి తీరవలసింది. కానీ, రాయుడి చేతిలో ఒక్కానొక్క పట్టులో నెలకొరిగాను. ఇందుకు బహిష్కార ఆయన ధర్మబలమే కారణం కావచ్చు!” అన్నాడు.

జవ్వందార కష్టిపూరిత, ఊహించని ఈ పరిణామానికి వున్న లోబాధపెట్ట తూనే, చేసేది లేక రాయుడిని అభినుదించి, కువూర్తడితో ఉప్పలపాడు తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. రాయుడు ఎప్పటిలాగే రైతులను ఆదరిస్తూ, చాలాకాలం నుంచి భంగం జీవించాడు.

బతుకుబాట!

ప్రతిపాత్ర లో నిషసీంచే కనకపుత్రుడు, సితైయ్య ఏకైక సింతానం. లేకలేక మిట్టిన కొడుకని అమితాపింగా వేంచించింది. వాడికి అల్లు దేవు తిరగకుండానే తండ్రి హితాత్తుగా కాలం చేయడంతో, తల్లివాణ్ణి పురింత గారాబంగా పూసి కోసాగింది.

సితైయ్య స్వితహగా పుంచువాడేకానీ, పుట్టు చేరిన పుర్వనిసమిర ల్పూసూహేతుల కారణంగా వధాభర్తులు పేతుతూ, ఉన్న కాస్తీ ఆస్తీని కర్పూరంలా కరిగించసాగాడు. తల్లి పీతదోధలు వాడి తలకక్కిరికావు. వాడికి ఇరవయ్యేళ్ళ వచ్చే సరికి, కొడుకు ఎలా బ్రతుకుతాడో అన్నది గుల్తుతో కనకపుత్ర కూడా కన్నుపూసీంది.

ఆ తర్వాత కొద్ది కాలానికి ఉన్న ఆస్తీ, ఇల్లు మొత్తం దుబారాగా భర్తు పెట్టి కట్టు బట్టలతో విగిలాడు సితైయ్య. వాడికి ఎలా బతకాలో తెలియకాదు. ఉన్న ఊరిలో అధక్కు తినలేక పుట్టెడు దిగులు తో పోగుర్రు

బయల్దేరాడు. అక్కడ కూడా వాడికి ఆకలి తీరేంతగా మెతుకు పుట్టలేదు. ఆకలితో, నీరసంతో ఊరిదిలి బయల్దేరాడు. ఇలా బతకకన్నా చనిపోవడపు పుంచినన్న అలోచన వచ్చింది వాడికి.

దారిలో ఒక చింతచెట్టు కింద కూర్చుని చిల్లర లెక్క పేట్టుకుంటున్న పులి అవ్వ, సతైయ్యను చూసి చెట్టు నీడకు రమ్మన్నట్టుగా చేర్చు ఊపింది. వాడు, ఆమెను సిప్పీ పించగానే అవ్వ, “ఏమిటి, నాయనా! విట్ట పుధ్యాహ్నిం ప్తిట ఎర్రటి ఎండలో తిరుగుతున్నావో?” అంటూ వాడిపాలున వాడి పుఖంకేసీ పిరీగా పూసీ, “ఇవిగో, ఈ రెండు సీతాఫలాలు తిను,” అంటూ పిక్కనవళ్ళు బుట్టలోంచి పిళ్ళ తీసి ఇచ్చింది ఆప్యాయంగా.

సితైయ్య పిళ్ళ తీసి కోవడానికి సింశలు ప్రి, “నా దగ్గర అణా డబ్బులు కూడా లేవే!” అన్నాడు నీరసంగా.

“పానీలే నాయ నా! డబ్బులు వద్దు. నా వు నవడివంటి వాడివి, తీసి కొ!” అన్నది అవ్వ.

సిత్తెయ్యరెండు పిళ్ళ తిని, అవ్వ ఇచ్చిన వుంచి నీళ్ళ తాగాడు. అవ్వ కానిమితనలో తను ఏదో గొణుక్కుని, “చూడు నాయ నా, నాకు ఎనభైపిళ్ళ నిండాయి. కొడుకులూ, వునవలూ అందరూ నా వుందే, ఆ దేవత దగ్గరకు వెళ్ళిపోయారు. నాక్కూడా పిలుపు వచ్చేవరకూ బతకాలిగదా! అందుకే ఈ పిళ్ళ వుక్కునే బతుకుబాట పట్టాను!” అంటూ బుట్ట నెత్తిన పేట్టుకుని, కర్ర ఊతంగా నడుచుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

సిత్తెయ్య, ఆ వునిలవ్వకు బతుకు వుంద మళ్ళీ అశకు ఆశ్చర్యపెడుతూ వుండుకు సాగి, ఒక చిట్టడంలో నడవసాగాడు. కొంత దూరం నడిచాక హఠాత్తుగా ఒకచెట్టు మీది

నుంచి విరిగిన కొవ్వబు నేలమీద పడడం చూసి, వాడు తల పైకెత్తి చూశాడు. ఒక పన్నెండేళ్ళ కుర్రవాడు కొమ్మలు నరుకుతూ కనిపించాడు.

వాణ్ణి చూసి జాలిపడిన సిత్తెయ్య, “ఏరా, అబ్బీ! ఇంత చిన్న వయస్సి లో ఇంత బండ చాకిరి ఎందుకురా, నీడపట్టున ఇంటి దగ్గర మాడక,” అన్నాడు.

కుర్రవాడు కొవ్వబ్బలోంచి తలవంచి సిత్తెయ్య కేసి చూస్తూ, “అయ్యా! ఇంటి దగ్గర కూర్చుంటే తిండి ఎవరు పేడతారు. ఈ కట్టలమ్ముకున్న పైసలతోనే, నాకు ఇంత తిండి దొరుకుతుంది. అవ్వా, అయ్యా లేదు. కష్టపడి నా పొట్ట నేనే పోషించుకోవాలి,” అన్నాడు.

ఆ జవాబు సిత్తెయ్య వునస్సి ను ఎంత గానో కలవరిపించింది. కడు మిసింపికోవడం

కొసెం కట్టిపెట్టే తూ న్న పూర్తి కాళ్ళ పు సి లవ్వ, అనాధ బాలు ణ్ణి గు రించి ఆలోచన రాగానే, తన దీనస్థితికి తనే కారణపు న్న నిజం వాడికి తెలిసేవచ్చింది. వెంటనే వాడు వెనక్కు తిరిగి తన ఊరు దారిపట్టి, తిన్నగా ఊరు పేద్ద పరాంకుశం ఇంటికి వెళ్ళాడు.

ఆ సమయంలో ఇంటి వసారాలో కూర్చుని మళ్ళు పిరాంకుశం, సత్తెయ్య పు ప్తానై, “ఏరా, సత్తెయ్య, ఏమిటి సింగతి?” అని అడిగాడు.

సత్తెయ్య, ఆయనకు రెండు చేతులూ ఎత్తి దణ్ణం పేట్టి, “అయ్యా, మీ రు మా అయ్యనెరుగుదురు. ఆయన ఇచ్చిపోయిన కొద్ది ఆస్తిని, బుద్ధివూ లిన వ్యసినాలకు ఖర్చు పేట్టేశాను. ఇప్పుడు పొట్టపొసి కునేందు కు, మీ రు ఏ కూలీనాలీ పిన్త లిప్పించినా శ్రమ పడి చేస్తాను,” అన్నాడు.

వాడి మాటలకు పిరాంకుశం చిన్నగా నవ్వి, “ఆ కూలీనాలీ పిన్త లు కావాలన్న కున్నప్పిడల్లా దొరకమతా, సత్తెయ్యా! నీలో ఇలాంటి వుంచి వూర్చు కొసెం, మీ అప్పు ఎంతగానో అపడింది. నీకు నిజంగా సొంతన

కట్టిపెడి బతకాలన్న ఆలోచనవచ్చినప్పిడు, నీ పిరం చెయ్యపు ని కొంత డబ్బా, రెండేకరాల పొలం, నా స్వాధీనంలో వుంచింది. కొంచెం ఆగు!” అంటూ ఇంటిలోనికి పొల్లి, డబ్బు సింఛి, పొలానికి సింబంధించిన కార్లు తాల్చా తెచ్చి, సత్తెయ్య కిచ్చాడు.

సత్తెయ్య దాన్ని తీసి కుని గ్రామ పేద్దకు దణ్ణం పేట్టాడు. అప్పుడు గ్రామ పేద్ద, “సత్తెయ్యా, నీలో వుంచి వూర్చు రాగలదనే మీ అప్పు ఆశ, ఈ రోజు నిజమైంది. పదిపు పదిలో పిర మూ బతకాలన్న పట్టు ద లతో వుంచి వూర్చుంలో కట్టిపెడి పినిచేశావంటే మీ అప్పు ఇచ్చిన ఈ ఆస్తిని పదింతలు చేయ గలమాను వ్వే నలు గు రికి బతు కు తెరు మామూ పిగలమామై దట కట్టిపెడి బత కడం నేర్చుకో,” అన్నాడు.

సత్తెయ్య గ్రామ పేద్దకు పు రొకసారి దణ్ణం పేట్టి, తల్లి పుంధు జాగ్రత్తకు సింతోపిస్తూ, ఆమెకు పు నని లోనే క తజ్జతలు చెప్ప కుంటూ, కట్టిపెడి పినిచేస్తూ పదిపు పదిలో వుంచబరు తో బతకాలన్న ద ధనిర్ణయంతో అక్కడినుంచి ఇంటిదారి పట్టాడు.

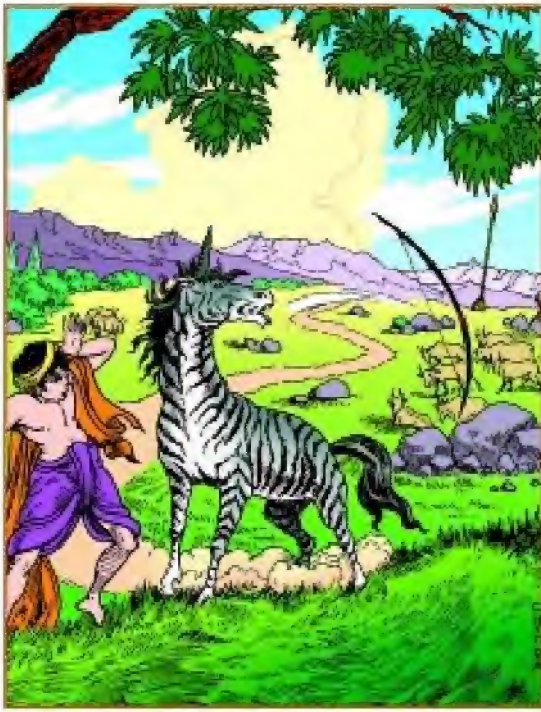
రాకాసికోయ

పూర్వం బ్రహ్మహితపు నే నగరానికి సిచ్చి పా నగల అరణ్యంలో కేశవుడనే రైతు యువకు డొకడు పితృ మూల వై పితృంట్లా మాడే వాడు . వాడికి తల్లి లేదు , పులి తండ్రి పూత్రం మాడ్చాడు . ఆ పులిని వాడు రోజూ ఉదయం పితృ మూల పాలు పీండి , వాటిని నగరులో అమ్మి ఆ వచ్చిన దబ్బులతో ఇంటికి అవసరపు లు న వన్ని ముఖ్య కొని తెస్తాడేవాడు .

కేశవతూ , అతని తండ్రి అరణ్యం వు ధ్య ఒక చిన్న పై రిపాకలో నివసిస్తాడేవారు . వారున్న ప్రాంతానికి దామిటలో ఎక్కడా గ్రామాలు లేమావాళ్ళ మాటలను అరణ్యం వు ట్టుతా పేద పేద కొండలుండేవి . కేశవతూ రోజూ తన పితృ మూలం దన్న కొండదరికి తోలు కుప్పలు , అక్కడమన్న పిచ్చిక బీళ్ళలో వాటిని వై పితృండేవాడు . అలాంటి సిచ్చ

యా ల్లో అతడికి కొండ పేటాగానికి ఎక్కి పూ డాలనిపించేది . కాని , తండ్రి అతణ్ణి కొండ ఎక్కవద్దని ఏనాడో శాసించాడు . కారణ వై వుంటే , ఆ కొండవు ది గు పిల్లో పేద పేద సిర్పాలూ , మిల్లులూ , ఎలు గ్ర బంటూ మాట వని అతడి నమ్మకం .

ఒకనాడు పశువులను పచ్చికబీటివైపుకు తోలి , కేశవతూ ఒక చెట్టు నాన కుని కూపు ని విల్లంబులు తీసి కుని , బాణాలన ధూ రుగా వున్న అడివిచెట్ల దోడలకూ , కొమ్మలపైన వున్న పిల్లలకూ గు రించేసీ వదులు తున్నాడు . వాడా విధంగా ఎలు విద్యాభ్యాసంలో మైమరచి వుండగా , కొండపాదంలోని రాతిబండలమైపు నుంచి ఒక ఎక్కతమైన ధ్యని వినిపించింది . కేశవతూ భయంపల్ల కుపించిపొయి , అంత లోనే గుండెనిబ్బరం తెచ్చుకుని , ఆ విక త

ధ్వని వచ్చినవెపుకు కళ్ళు తిప్పాడు. చూస్తూండగానే ఒక వింతజంతు ముత్యం ఎత్తుగా వున్న ఒక రాతి మీదికి చెంగ్ర న ఎగిరి నిలబడింది. దాని ఆకారం గ్రాన్ని పోలివున్నది. కాని శరీరం వైద అడవి గాడిదలకు ముట్టుగా పెద్ద చారలున్నాయి. ముఖాన పొడవైన ఒకే ఒక కొప్పు మున్నది.

ఈ వింతజంతు ముత్య చూసి కేశవము తబ్బిబ్బులు పోయాడు. ఇలాంటి జంతు మాలోకంలో ముట్టుండనల్లు నా వాడు ఎన్నడూ వినలేదు. ఇప్పుడేం చేయాలి? బాణం ఎక్కుపెట్టి దాన్ని గ్రరిగా కొట్టగలిగితే బామాడును. ఆ వింతపు గం రాతివైద నిలబడి తోకతో శరీరాన్ని దులుపుకుంటూ, మెడ మీద పెద్ద జూలును ఎగరవేస్తూ కేశవము కేసి తల తిప్పింది. ఇదే వుంచి అదనపు కుంటూ

కేశవుడు వింటితాటిని చెవివరకూ లాగి, ఒక బాణాన్ని దాని వైదకి వదిలాడు. బాణం రుం అంటూ వచ్చి శరీరాన్ని తాకే లోపల ఆ వింతజంతు మూతివైద నుంచి ఎగిరి పిక్కకు పూకేసింది. కేశవము ఆశ్చర్యపిత్తు తూవు రోబాణాన్ని వింటికి తగిలించబోయేంతలో, అది వాయువేగపు నోవేగాలతో పూకుతూ వచ్చి, కేశవము చేతిలో ముట్టు విల్లంబులను నోటపిట్టి పూరంగా విసిరివేసింది.

తనకు ప్రాణాపాయం కలగనున్నదని కేశవము భావించాడు. ఆ 'ఘంటా' అతడికి ఎక్కడలేని తెగింపై కలిగింది. అతడు చెట్టుకు ఆనించి ముట్టు తన చేతికర్రను అందుకోబోయే లోపల, ఆ వింతజంతు ముత్యమును కూడా సాధువులా తలాడిస్తూ వచ్చి, ముట్టును అతడి భుజం వైద పేట్టింది.

కేశవము వురింత ఆశ్చర్యపిత్తు. ఈ వింతజంతు ముత్య పూనము వు నోగతాభి ప్రాయాలు తెలుసుకునే దివ్యజ్ఞానం ముట్టు దేమో అనిపించిందతడికి. ఏది ఏమైనా, ఈ వింతజంతు ముత్యం పూస్తోందే, అది తనకు హాని చేయదిగా కనబడలేదు. ఆ కారణంవల్ల కేశవము ఉత్సాహంగా లేచి నిలబడి దాని వెన్ను మీద అరిచేతితో గట్టిగా చరిచాడు. దానితో ఆ వింతపు గం గ్రరంలా కాళ్ళతో కదలు తొక్కుతూ, తల పైకెత్తి పెద్దగా సికిలించింది.

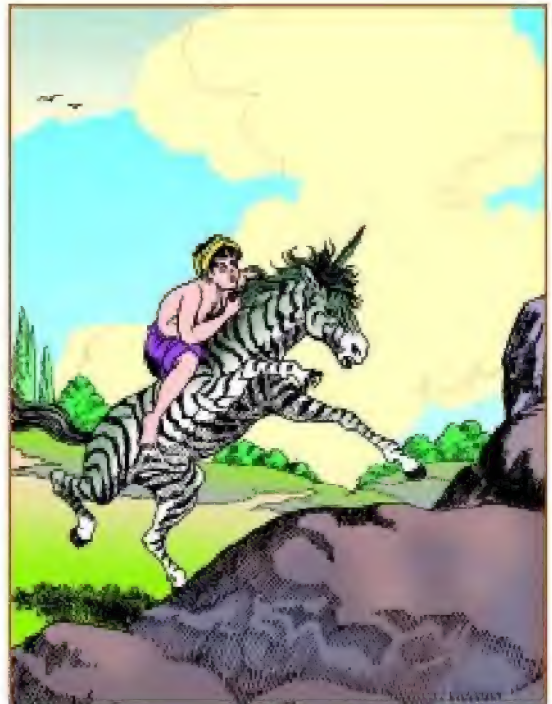
“ఇది బహిశా గుర్రం జాతికి చెందిన జంతువైవుండొచ్చు,” అన్న కున్నాడు కేశవము. ఆ అభిప్రాయం అతడికి కలగగానే, దానివైద స్వారి చేయాలన్న కోరిక కలిగింది. ఆ వెంటనే

అతడు అవి తోత్సాహంతో ఎగిరి దాని ఏమీ వీ ద కూచు న్నాడు .

వింతజంతు మూకూసారి వు రింత పేదగా సికిలించి, చిన్న చిన్న అత్త గు లు మేస్త్రొ కొండ కేసీ బయలు దేరింది. కళ్ళం, జీనూ లేకుం డానే దీనివీ ద స్వారి చేయ వచ్చు, అను కు న్నాడు కేశవత్తు . కొండను సివీ పీస్టిన్నకొద్దీ దాని వేగం క్రమంగా హేచు సాగింది. కేశవత్తు కింద పడబోయే వాడల్లా దాని జూలు విట్టు కుని వుండు కొరిగాడు . అదే నివయంలో అది బంతిలా ఎగిరి ఒక బండరాయి వీ దికి ఎక్కింది. కేశవత్తు భయ పడి పొయాడు . “ఓహో, ఇది, నన్ను కొండవీ దికి తీసి కు పొవాలని చూ స్తిన్నది. అక్కడి గు హిల్లో పిల్లు లూ , ఎలు గు బంటల్లా... ప్రివూ దం!” అను కుంటూ అతడు దానివీ ది నుంచి కిందికి దూ కేశాడు .

కేశవత్తు కిందికి దూ క గానే, వింత జంతు మూకూడా రాతివీ ది నుంచి కిందికి దూకి, అతడి పుట్టు కను తొక్కుతూ గిర్రు న తిరగసాగింది. కేశవత్తుకి ఏమి చేయ లో తెలియ లేదు . వాడు కాళ్ళీడ్చుకుంటూ మామూలుగా కూచునే చెట్టువద్దకు వెళ్ళాడు. వింతజంతు మూకూడా అతడికి వెనకగా అక్కడికి చేరింది.

కేశవత్తు ఆలోచనలోపడ్డాడు . ప్రిపించంలో వూట ఏవై గాని, తన మూట న్న రాజ్యంలో పుట్టు కు ఇలాంటి జంతు మూకూట్టు తన ఎన్నడూ వినలేదు . అది కొండ వీ ది నుంచి తన మూకూట్టు కు వచ్చింది. తన స్వారిచే యూలని ప్రియ త్నిస్త తనను కొండవీ దికి

తీసి కుపొవాలని ప్రియ త్నించింది. అంటే, దాని నివాసిస్థానం కొండ వీ ద ఎక్కడో మూడి మూటైంది. దీనిని ఎలాగయి నా విట్టుకు పొల్లు బ్రహ్మిమితంలో అవ్విత్తే తనకు చాలా ధనం రావచ్చు!

కేశవత్తు ఇలాంటి ఆలోచనల్లో తల వున కలెమ్మూడగా, వింతజంతు మూకూడి పిళ్ళి మూ మందలోకి వెళ్ళి, వాటితోపాటు పచ్చగడ్డి వేయ సాగింది. మొదట్లో, దాన్ని చూ సీ బెది రిన ఆమెలు క్రమంగా భయం పొల్లు , దానితో పాటు కలిసీ తిరగసాగల్లు . ఆ సాయంత్రం వరకూ తన ఆమెలు వందలో మూడి, సూ ర్యా స్తివుయ సెవుయంలో, ఆ వింతజంతు మూ తిరిగి కొండవీ దికి వెళ్లి పొతుందన్న కు న్నాడు , కేశవత్తు . కాని, అలా జరగలేదు . చీకటివీడుతూండగా వాడు వుండన్న ఇంటికి

వు త్థించు కు వచ్చేటప్పిదు , అదికూడా వాటితోపాటు వాడి పై రిపాక దగ్గరకు వచ్చింది. కేశమత్తు పితృ మఱాన్నిటిని ఒకచోటికి చేర్చి, వాటి చుట్టూ నెగడువేసి పాకలోకి వెళ్ళిపొయాడు . ఈ వింతజంతు ముసింగతి ఇప్పుడే తన తండ్రితో చెప్పటమా? మానటమా? అని ఆలోచిస్తూనే, వాడు ఆ రాత్రి భోజనంచేసి హాయి గా నిద్రపొయాడు .

పు ర్నాడై తెల తెల్లవారైతూండగానే తండ్రి కేశమత్తు పుంచం దగ్గరకు వచ్చి, వాణ్ణి భుజం పట్టుకుని కుదుపు మిత్తూ , “కేశవా, లేలే! ఎంత ప్రిహుడుం జరిగిపోయింది! రాత్రి పునపుండ లోకి ఒక తోడేలు వచ్చింది. చుట్టూ నెగళ్ళ వెలుగువున్నా అదెట్లా లోపలికి వచ్చిందో నకు తెలయటంలేదు ,” అన్నాడు అదుర్దాగా.

కేశమత్తు ఉలిక్కిపడి లేచి కూచున్నాడు . వాడికి చప్పిన క్రితంరోజు ఆమఱాపుండ దగ్గరకు వచ్చిన వింతజంతు మార్తె కౌచ్చింది.

తండ్రి దాన్ని చూసి తోడేలనై కుంటున్నాడు ? అతడికి పేద్దతనం వల్ల బాగా చూమి అనక పోయినా, గృహం అంత ఎత్తున్న ఆ వింత జంతు మత్తు చూసి తోడేలని ఎలా అనుకోగలడు ? ఒకవేళ ఆ వింత జంతు వే రాత్రివేళ తోడేలుగా వూరి తన ఆమత్తు చంపి తిని పారిపోయిందేమో!

“ఆ తోడేలు ఎన్ని ఆమత్తు పోట్లన పేట్టుకున్నది?” అని అడిగాడు కేశమత్తు తండ్రిని ఎంతో బాధగా.

“దేమటే దయ వల్ల అలాంటిదేవీ జరగలేదు . తోడేలు నన్ను చూస్తూనే నెగళ్ళ పుంట వీధుగా వూకి అడవిలోకి పారిపోయింది,” అన్నాడు తండ్రి.

కేశమత్తు ఒక పేద్ద నిట్టూర్పు విడిచి, “నువ్వు చూసింది తోడేలు కాదేమో! నిన్న సాయంకాలం పుండలోకి కొండ వీధి దిన్నది ఒక వింతజంతు మాచచ్చింది,” అంటూ

తండ్రికి దాన్ని గురించి అంతా వివరంగా చెప్పాడు. అంతా విని తండ్రి ఆశ్చర్యపెట్టతూ, “నువ్వు చెప్పిన వింతజంతు వేదీ నాకు వుందల్ కనిపించలేదే! కొండపైంచి వచ్చిందంటున్నావా? అది జంతు రూపంలో ఉన్న ఏ వూరూ ఏ రక్కసిలు నా కావచ్చు!” అన్నాడు.

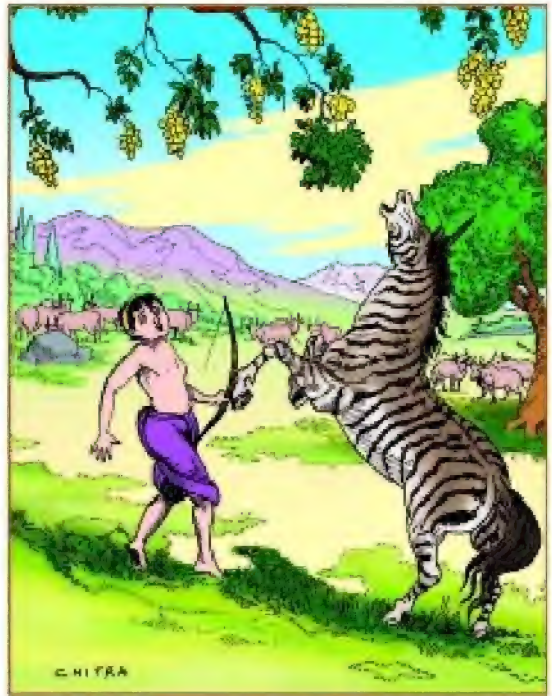
తండ్రి వూటలకు కేశవయ్య బిగ్గరగా నవ్వుతూ, “రక్కసేతే నన్ను పట్టుకు పోయేందుకు ఆ రూపంలోనే రావచ్చుగా, ఈ వింత రూపం ఎందుకు ధరించాలి? ప్రవృత్తాసీంది నిజంగానే తోడేలు, సింహం లేదు. వుంద వెంట మన ఇంటికి వచ్చిన వింతజంతువు రాత్రికిరాత్రే అడవిలోకి వెళ్ళిపోయివుంటుంది,” అన్నాడు.

తరువాత తండ్రి పొలకావిడి ఎత్తుకుని నగరంకేసి వెళ్ళిపోయాడు.

కేశవయ్య ఆదరా బాదరా వుండు కడుక్కుని, స్నానం చేసి చర్మి అన్నం తిని వుందన్న కొండదరి పిచ్చిక బీడు లోకి తోలుకు పోయేందుకు పొకలోంచి బయటటికి వచ్చాడు. అమ్మో కొన్ని అంటా అని అరుస్తూ గంతులు వేస్తూ న్నాయి. కాని, ఎక్కడా వింతజంతు మాజాడ లేదు.

కేశవయ్య అమ్మా వుందన్న కొండదరికి తోలుకు పోయి, తన వూరూలు గా కూపునే చెట్టుకింద కూచుని, బాణాలు ఎక్కు పెట్టి కొండ పై దికి రురూం రురూం అని ప్రితి ధ్వనించేలా వదులుతున్నాడు. హిఠాత్తుగా అతడి వెనక వింతజంతువు వికృతంగా సికిలించిన శబ్దం వినబడింది. కేశవయ్య

చందమామ

తుళ్ళిపడి వెనక్కు తిరిగి చూశాడు. వింత జంతు ముచేనకకాళ్ళ పైద లేచి నిలబడి వురింత పేదగా సికిలించి, అతడి వుండుకు వచ్చి నిలబడింది.

“వుళ్ళి వచ్చావా? నీవూ లే. వురచి పోయా ను సి వూ?” అన్నాడు కేశవయ్య, వునీతో వూట్టాడు తున్న దోరణిలో. వింత జంతు మతలాడించింది. కేశవయ్య ఆశ్చర్యానికి అంతు లేదు. అంతలోనే అతడికి తండ్రి మాటలు గుర్తుకొచ్చిన్నై. “ఇదేదైనా మాయా రక్కసీ కాదు గదా?” అనుకున్నాడు వున సిలో. అతడి మనోగతభావాలు అర్థమైన దానిలా వింతజంతువు గిరుక్కున వెనుదిరిగి అమ్మా వుందకేసి బయలుదేరింది. కేశవయ్య దానికేసి కొంచెంసేపు అను వూనంగా వూసీ, విసిక్కుంటూ, అంబుల పోదిలోంచి

బాణాలు తీసి ఎక్కువెట్టి, ఈసారి చెట్ల కొవ్వూల వీ దికి వదలసాగాడు .

ఈ విధంగా కొద్దికాలం గడిచింది. ధూరంగా ఎక్కడో గుర్రాలు పరిగెత్తివస్తూన్న చప్పిడయింది. చూస్తూండగానే ఇద్దరు రోత్తులు కేశమత్తున్న చోట కువచ్చి, అతడితోనే వింతగా చూస్తూ, “మహాసేనానీ, ఇక్కడె వ్వదో ఏకలవ్యుడున్నట్టుంది!” అని గట్టిగా కేక పట్టారు .

“ఏకలవ్యుడా? అయితే ఆచియ్యైంద్రుకు, వేళ్ళు తెగ్గొట్టండి!” అంటూ విలువైనదున్నులతో, బాగా అలంకరింపబడిన గుర్రాన్నెక్కి మళ్ళీ ఒకడు అక్కడికి వచ్చాడు .

“ఏమిరా ఆ పోగు! లేచి నిలబడవేం? ఈ వచ్చింది ఎవరన్న కున్నావ? బ్రహ్మహితువు హానాని!” అన్నాడొక రోత్తు .

కేశమత్తు భయంతో చప్పిన లేచి నిలబడి, బ్రహ్మహితునానికి, చేతులెత్తి నవు స్కారం చేశాడు .

సూనాని అతణ్ణి, చెట్టుకింద మళ్ళీ అంబుల పొదినీ, ధను మత్తు పిరిగ చూసీ వీనిం దు మ్వకుంటూ, “ఏరా, నువ్వెవరివి? త్రి

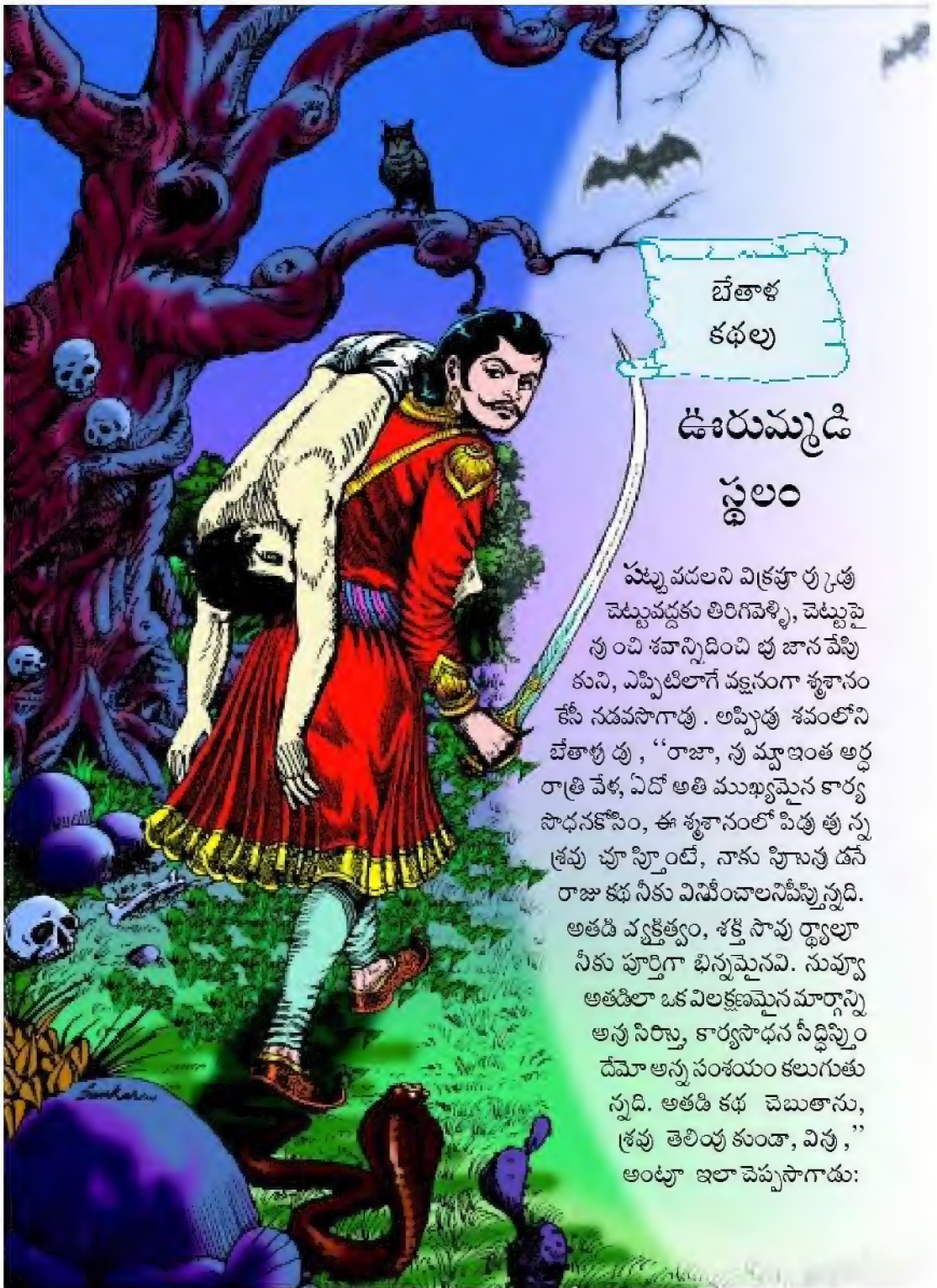
య్యు దివా? ఎవరి ప్రాణాలు తీయాలని, ఈ ధను రివ్వడ్య నేర్చుతున్నావ?” అని కఠినంగా ప్రశ్నించాడు .

“అయ్యో, నేను రైతుకుర్రాణ్ణి. నాకీ లోకంలో శత్రు మతెవరూ లేరు . ఏదో ఉబ్బుని పోక ఈ విల్లంబులు వెంట తెచ్చుకున్నాను . అదు గో, ఆ కొండదరిని నా ఆలవుంద!” అన్నాడు కేశమత్తు వినయంగా .

సూనాని తల తిప్పి ఆలవుందకేనే చూసు లోపలే, గుర్రమిర్రాతుల్లో ఒకడు గగ్గోలు పిడుతున్నట్టు గొంతెత్తి, “పుహానానీ, చూడండి, చూడండి! పించకల్యాణి! దేవతా శ్వంలా మళ్ళుది!” అంటూ వింతజంతు మా కేసీ చెప్పి చూపాడు .

సూనాని ఆశ్చర్యపిడు తూ ఆ వింతజంతు మా కేసీ ఓ ాకాలం చూసీ, “అది పించకల్యాణి కాదు, దేవతాశ్వంలా కాదు; అదివిగాడిదలా మళ్ళుది! అదివిగాడిద అంత ఎత్తు మాడదే! ఒంటి కొప్పు ఏమిటి? ఇలాంటి జంతు మా మాటుందని విననైనా వినలేదే! ఇటు వుళ్ళించు కురండి!” అని భటులకు ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు .
- (ఇంకామాది)

బేతాళ
కథలు

డింగుమ్మడి స్థలం

పట్టువదలని వికృత శక్తుల
చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై
నుంచి శవాన్నిదించి భుజానవేసి
కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసుగా శ్మశానం
కేసీ నడవసాగాడు. అప్పిడు శవంలోని
బేతాళుడు, “రాజా, నువ్వు ఇంత అర్థ
రాత్రివేళ, ఏదో అతి ముఖ్యమైన కార్య
సాధనకోసం, ఈ శ్మశానంలో పడుతున్న
శ్రమ చూస్తూంటే, నాకు హింస ఉండే
రాజు కథ నీకు విన్నోచాలనిపిస్తున్నది.
అతడి వ్యక్తిత్వం, శక్తి సామర్థ్యాలూ
నీకు పూర్తిగా భిన్నమైనవి. నువ్వు
అతడిలా ఒక విలక్షణమైన మార్గాన్ని
అనుసరించి, కార్యసాధన సీద్ధిని
దేమో అన్న సంశయం కలుగుతు
న్నది. అతడి కథ చెబుతాను,
శ్రమ తెలియకుండా, విస్త్రుత,
అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

పిమ్మికదేశానికి రాజు స్థానికం. ఆయన ఏ పాలకుడూ అనుసరించని ఒక విలక్షణమైన పద్ధతిలో ప్రజల పనులను నిర్వహించే పరిష్కారాలు రాబట్ట వున్నాడు. ఆయన పూర్వమే ధరించే దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాల తిరుగుతూ, తన సేవ నిర్వహించే సామర్థ్యం కలగజేసాడు. పరిష్కారానికి వుంచే ఉపాయం చెప్పినవారికి కానుకలిచ్చేవాడు.

ఒకసారి ఉన్నట్లుండి రాజు తన కృణికి జబ్బు చేసింది. అతనికి జబ్బు చేస్తే కోడలు రాజువచ్చేడం, ఆ దేశాధారం. రాజు వంశీకుల క్కూడా అది తప్పదు. పిట్టపిమ్మిక నందిని అలాగవలె చేయ లేక తనకూ జబ్బు చేసిందని మంచమెక్కింది. ఇద్దరికీ వైద్యం మొదలుపెట్టిన రాజువైద్యుడు పుండరీకుడి విషయం తెందరగానే గ్రహించాడు. ఆయన

నందినికి బలానికింటూ ఏవో వుండు లిచ్చి తొందరగా వెళ్ళిపోయేవాడు. రాజు తన కృణికి మందిచ్చి అదెలా పనిచేస్తున్నదీ తెలుసుకునేందుకు చాలామిత్రులను పంపాడు. వైద్యం పనిచేసి కృణికి నయమయ్యాక, ఆయన అమెకు గాలిమార్పు అవసరమని, శీతల ప్రాంతంలో కొన్నాళ్ళు గడిపితే తొందరగా కోలుకుంటుందని అంటే, స్థానికం తల్లిని పోయి నగరికి పంపాడు.

అతనికి కొంతమంది చేయడానికి తనూ హిమనగరి వెళ్ళాలని భయపడ్డ నందిని, ఇంకా జబ్బు నటిస్తూనే ఉంది. అమె జబ్బు నయం కాకపోవడం చింతగా తోచి స్థానికం తల్లి, మిత్రులకు కృణికి కారణం తెలిపింది.

“ప్రియో! పిట్టపిమ్మిక వూ నీక వ్యాధి అని నా అనుమానం. తమరామె మనసుకు సంతోషం కలిగించే పని చేయండి. త్వరగా కోలుకోవచ్చు,” అన్నాడు మిత్రుడు.

స్థానికం తల్లి, నందినికి మిత్రులకు తెలిపి వూట చెప్పి, “నేనెంతో చూసిన నీవు సంతోషం కలుగుతుందో చెప్పు, చేస్తాను,” అన్నాడు.

ఇది వింటూనే నందినికి, మిత్రులకు తెలిపి కోపింపిస్తే, “మిత్రుడు తల్లిగా నన్ను పట్టించుకోలేదు. ఇప్పుడు నా జబ్బు వూ నీక మంటున్నాడు. మీరాయన్ను తలగించి మరెవరైనా నా ఆస్థానంలో నియమించండి. నాకు సంతోషంగా మారుతుంది,” అన్నది.

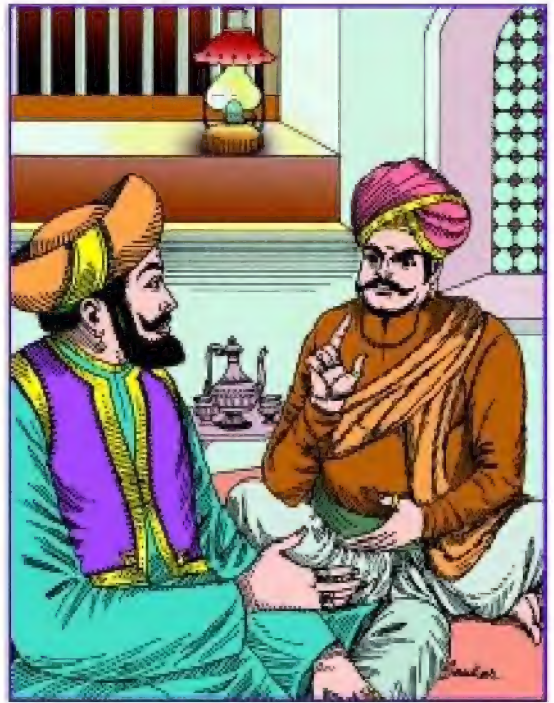
స్థానికం తల్లి, మిత్రులకు తెలిపి చాలా గొప్ప వైద్యుడిని నమ్మకం. ఆయన భార్యకెలా నచ్చుచెప్పాలా అని ఆలోచిస్తూంటే - రాజు మాత

హీవు న్నగరి న్నంచి ఆయనకు, “వున రాజు వైద్యుడు పుండరీకుడు వైద్యంలో ధన్యతరికి సాటిరాగలవాడు. ఆయన న్నఘనంగా సిన్యానించు,” అంటూ కబురంపించి.

భార్య చెప్పిందని పుండరీకుణ్ణి తొలగిస్తే తల్లికి కోపం; తల్లి చెప్పిందని పుండరీకుడికి సిన్యానం చేస్తా భార్యకు కోపం. ఇప్పిడేం చెయ్యాలో? స్రిబున్న డీనివు సిన్యకు పిరిష్కార వేవుటా అని ఆలోచిస్తూ, ఒక రాత్రి భూస్వామి లా వూర్ర వేషం వేవుకుని పట్టణంలోకి వెళితే, ఆయనకు దినపాలుడనచిన్న వ్యాపారి పిరిచయవు య్యూత్ర. స్రిబున్న త్ర తననివస్యి అతడికి చెప్పాడు. దినపాలుడు కొద్దిసేపు ఆలోచించి, “ఇలాంటి సివుస్యి వ్నా ఎవర్ర అబద్ధవూ త్రు త్నూరో వారికి ఉపికారం చేయాలి. లేదా వారికే ఉపికారం జరిగిందని నమ్మించాలి,” అన్నాడు.

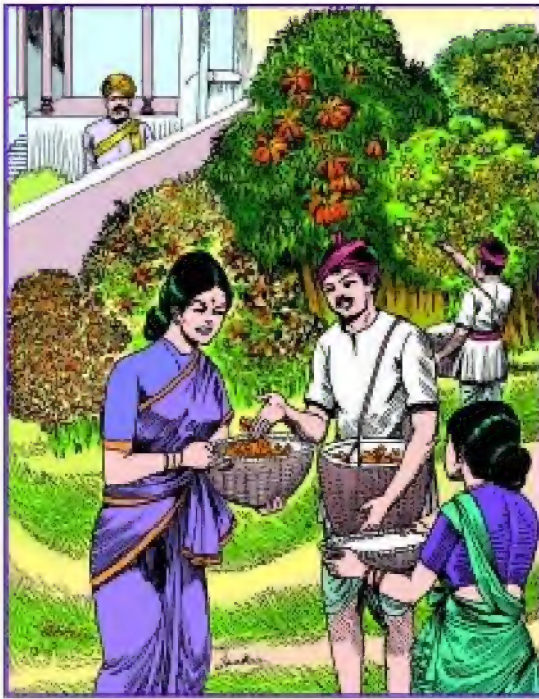
ఆవుర్నాత్ర రాజుస్రిబున్న త్ర నుందినితో, “వున రాజువైద్యుడివుద చార్లల్నినియవుంచాను. ఆయనకు నువ్వందే చెప్పలేనంత అభివూనవుని తెలిసింది. నీ జబ్బు పేక్తే తెలియదట. అందు కని అప్పు, అనారోగ్యం గామాన్నా సిరే కోడలు తనకూలవలు చేసీ తీరాల్సిందే అని పట్టుపిడితే కాదనడం నీకు కష్టవు మత్తుందని, ఆయన ఇంకేదో కారణం చెప్పి ఆమెను దూరప్రాంతాలకు పంపాలన్నాడట!” అన్నాడు.

ఈ వూటలు విన్న నందిని తాను అనవసరంగా పిండరీకుణ్ణి అపార్థం వేవుకున్నందుకు నొచ్చుకుని, భర్తను ఆయనకు విలువైన కావు కలివ్వవుని చెప్పింది.

ఈ విధంగా సమస్య పరిష్కారమైనందుకు స్రిబున్న త్ర చాలా సంతోషించి, వురొకసారి భూస్వామి వేషంలో దినపాలుణ్ణి కలుసుకుని, “నీ నిలహా ఫిలించింది. నీ మంటివాత్ర రాజుకు సలహాదారుగా వుంటే దేశానికెంతో వేలు జర్రు త్తుంది. రాజు కొలు మతో నాకు తెలిసినవార్లన్నార్ల. వారి చేత నీ గురించి రాజుకు చెప్పించనా?” అన్నాడు.

దినపాలు తల అడ్డంగా ఊపీ, “నాకు రాజుధాని నీళ్ళు పడడంలేదు. వైద్యుడు నిప్పు పరం వెళ్ళమన్నాడు. కొందామన్నా, ఉందా వున్నా అక్కడ భాళీగా మళ్ళి ఇల్లోక్కడే మాది. అది గ్రావూ ధికారి స్వాధీనంలో మాది. దాన్నాయన అవుత్ర, అడ్డకివ్వడు, నీకంత పలుకుబడిమాట, నిప్పుపరంలో ఇల్లిప్పించు,” అన్నాడు.

ఇంపు కు సింతోషించిన స్థితిని దిన పాలు డిత్, “రేమిశ్చ వ్యసేనా నివృత్తవరం వెళదాం. కార్యం సానుకూలమౌతుంది,” అని వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ నివృత్తవరం గ్రామాధికారి అవినీతి పరుడు. ఆయనరెండిళ్ళకూ మధ్యలో ఊరు వృద్ధి స్థిలంమన్నది. దాంట్లోకి గ్రామాధికారి ఇంట్లో వాళ్ళు రోజూ చెత్తను విసురుతారు.

ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో దినపాలు దు, వూర్ర వేషంలో స్థితిని కలిసీ నివృత్తవరం వెళ్ళి గ్రామాధికారిని కలిశారు. సుసేనుడు గ్రామాధికారికి దినపాలు ణ్ణి పిరిచయం చేసీ, “ఇతరు రాజుగారికి తెలిసినవాడు. నువ్వి తడికి ఖాళీగామన్న నీ ఇల్లు అవూలి. ఇది రాజాజ్ఞ!” అంటూ రాజపు ద్రికతో మన్న ఓ లేఖను అతడికిచ్చాడు.

చేసిది లేక గ్రామాధికారి ఇల్లు అవ్వేం దు కు ఒప్పికున్నాడు. స్థితిని దు వెళ్ళి పొయా దు. ఆ తర్వాత కొద్ది రోజులకు దిన పాలు దు తను కొత్తగా కొన్న ఇంట్లో సికుట్టుం బంగా ద్రివేశించాడు.

ఒకనాడు దినపాలు దు, గ్రామాధికారితో, తను కొన్న ఇల్లు, గ్రామాధికారి మూట్టు న్ని ఇంటి మధ్య పేరుకుపోయిన చెత్తను అతడికి చూపి, “ఇకమీదట చెత్తనక్కడ పారేయొద్దని వ్వి ఇంట్లో వాళ్ళకు చెప్పి,” అన్నాడు.

“అక్కడ మొదట్టించీ చెత్తవుంది. అదేం ప్రి లతోట కావు,” అన్నాడు గ్రామాధికారి నిర్భయంగా.

దినపాలు డా స్థితిని శ్ర ద్రం చేర్చుంచి పూలమొక్కలు నాటించాడు. ఆ సివు స్వి అంత స్థితి లభంగా తేలిపావడం గ్రామాధికారికి నచ్చలేదు. ఎవరూ చూడకుండా ఆయన ఆ తోటలోకి సివు మల్లి తోలాడు. వాటిని అదు మీచేయూ అని దినపాలు డా స్థలం చుట్టూ కంచె వేయించడమేగాక, కాపిలా వు నిషిని పేట్టి; వాడికి ఎవరడిగినా పువ్వులు ఉచితంగా ఇవ్వమని చెప్పాడు. దాంతో గ్రామ స్థితిలకు అతడిప్పేగారవారాలు పేరిగాల్సి.

నివృత్తవరంలో గ్రామాధికారి ఆగడాలు రాజు స్థితిని డికి చాల్ల ల ద్వారా తెలు స్థితిని మన్నాల్సి. ఆయన ఏం చేయ డమూ అని ఆలోచిస్తూన్నంతలో, రాజకుట్టుంబానికి అవసరం అల్లి న నగలూ అవీ చేర్చుంచే బహిరూ మితనే వ్యాపారికి ఒక చిత్రపుస్త సివు స్వి వచ్చింది. ఆయన తల్లికి పిరిచారిక

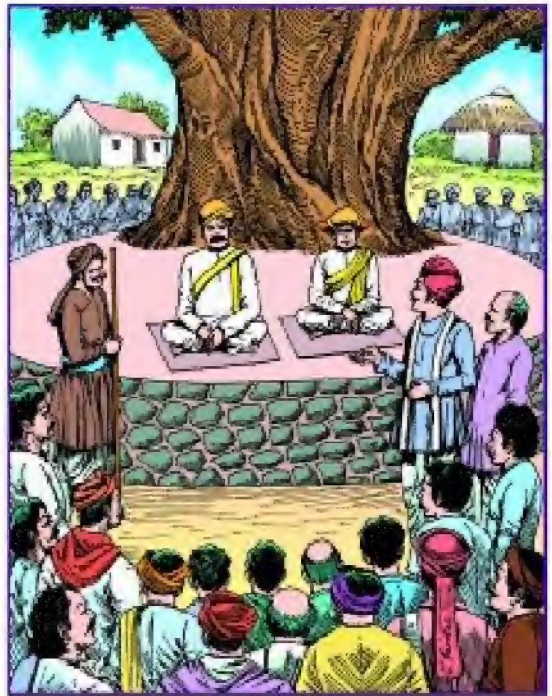
అల్లు న గంగ ఇంట్లో భార్య పొగొట్టుకున్న పు త్యాలహారం దొరికింది. అయిన భార్యకు పిరిచారిక అల్లు న య పు న ఇంట్లో, అయిన తల్లి పొగొట్టుకున్న పిగడాలహారం దొరికింది.

బహిరూపిణి తల్లి, భార్య తమ తమ పిరిచారికలు అవూయ కులంట్టూ - గంగపు శించి తీరాలని భార్య, య పు నను శించి తీరాలని తల్లి పట్టు బట్టారు. ఏం చేయాలో తోచక బహిరూపిణి సింగతి రాజు స్థాన నుడికి చెప్పకున్నాడు.

ఇది విన్న స్థానపు తు చిన్నగా నవ్వి, “ఇలాంటి సమస్యలు సామ్రాజ్య గృహిణిలనే కాదు, రాజులనైనా కలతపరచేవే. నీ సమస్యకు సరైన పరిష్కారం చెప్పగలవాడు, నిమ్మ వరంలో మళ్ళీ దినపాలు డనే వ్యక్తి. నువ్వు గ్రామం నీకి వెళ్ళు. నువ్వు రాజు పంపిగా వచ్చినవాడివనే ద్రు వపిత్రం ఇస్తున్నాను. నువ్వు చెప్పే సమస్యకు తగిన పరిష్కారం మీ చింతగలిగినవాడే, ఇక నుండు గ్రామం ధికారిగా మూడబోతాడు. అంతేకాక, అక్కడ మళ్ళీ ఊరు వృద్ధిస్థిలాన్ని కూడా గ్రామం వేలు కు ఎలా ఉపయోగించాలో కూడా అతడే నిర్ణయిస్తాడు,” అన్నాడు.

స్థానపు తు ఇచ్చిన ద్రు వపిత్రంతో బహిరూపిణి నిమ్మవరం గ్రామం వెళ్ళాడు.

ఆ సమయంలో అక్కడ, దినపాలు తు ఊరు వృద్ధి స్థిలాన్ని ఆక్రమించి పైల మొక్కలూ, కూరపాదులూ నాటాడనీ, అది పేదనెరపు నీ గ్రామం ధికారి గ్రామ స్థిల సమయంలో అతణ్ణి విచారిస్తున్నాడు. బహిరూపిణి వాళ్ళకు తనవరైనదీ చెప్పి, రాజుగారి ద్రు వ

పిత్రం చూపి, “రాజాజ్ఞ వేరకు ఊరు వృద్ధి స్థిలం సమస్య సేకాదు, ఇక నుండు గ్రామం ధికారి ఎవరన్నది కూడా నిర్ణయించబోతున్నాను. గ్రామం ధికారి అల్లు నవాడు నిజాయితీపరుడూ, వివేకీ, లోకానుభవం కలవాడెవ్వరూ కాదు,” అని, గ్రామం ధికారికి తన సమస్య వివరించి పరిష్కారం అడిగాడు.

ఇది వింటూనే గ్రామం ధికారికి కాళ్ళూ చేతులూ ఆడలేదు. బహిరూపిణి సమస్యకు పరిష్కారమేమీ చెప్పలేక పోయాడు. అప్పడు దినపాలు తు పుండు కు వచ్చి, “దీనికి పరిష్కారం చాలా తేలిక. నీ తల్లి పిరిచారిక గుంగేం శివేయాలో, నీ భార్యను చెప్పమను. నీ భార్య పిరిచారిక యమునకేం శివేయాలో, నీ తల్లిని చెప్పమను. అప్పుడు సమస్య వారిదమవుతుంది!” అన్నాడు.

బహిరూపుణ్ణి ఉపయోగించుకోవడం సివు
ద్ధించదగినదిగా లేదు కదా? ఈ సిందేహాలకు
సివూ ధాను తెలిసి కూడా చెప్పకపోయా వో నీ
తల పిగిలిపోతుంది,” అన్నాడు .

దానికి విక్రమార్కుడు, “చినపాలు డికి,
రాజు తను ఎవరైనదీ చెప్పకుండానే తన
సివు స్వికు పిరిష్కార వూర్గం తెలు సి కోగలె
గాడు . రాజకుటుంబ సివు స్విలు అంతః
షితం దాటిపోగూ ఉదన్న రాజపు ర్యాదను
అతడు పొటించాడు . కొత్త గ్రామా ధికారిని
నియ్య వుంచే విషయ లలో-ఆ విదవిని సివు ర్శ
డికే ఇవ్వడలచి, బహి రూ షిణిని నివృథరం
పింపాడు . సైబన్ డి పిరిపాలనా పిధతి గత
సెన్త-అతడు-స్మహీతు లకు పిదమతీవ్యుడు,
పిదవిలో మళ్ళి వారితోస్నాం చేయ డు .
ఎందు కంటే, రాజరికం ఊరు వృడి స్థిలం
లాంటిది . సైబన్ డు స్విలాభాఘ” లేని
పిరిపాలనాదర్ డు ,” అన్నాడు .

[ఆధారం : “వస్త్రి ంధర” రచన]

మిజోలు-వెదురు నృత్యాలు

మిజో భాషలో - మి అంటే మనిషి; జో అంటే కొండ; రం అంటే దేశం; మి జోరం అంటే కొండ ప్రాంతంలో నివసించేవారి మాత్రమే అన్నమాట! మి జోరంలో నివసించే మిజో ప్రజలు మంగోలాయిడ్ జాతికి చెందినవారు. దాదాపు 300 సంవత్సరాలకు పూర్వం బర్మా (మియాన్మార్) నుంచి వచ్చారు. ఈ అరణ్య ప్రాంతాలకు చేరడానికి చాలా సంవత్సరాల వరకు అసాధ్యంగా ఉండేది. మొట్టమొదట క్రిస్టియన్ మిషనరీలు అక్కడికి చేరుకుని అక్కడి ప్రజలలో క్రైస్తవ మతం వ్యాపింపజేశారు. అందువల్ల దాదాపు 5 శాతంమంది మిజోలు క్రైస్తవులే.

సంవత్సరంలో తొమ్మిది నెలలు ఇక్కడ వర్షం కురుస్తూనే ఉంటుంది. వెదుళ్ళు విస్తారంగా, ఏషియా పేరగడానికి ఈ వర్షాలు దోహదం చేస్తాయి. ఇక్కడి ప్రజలు వెదురుబుంగలలో బియ్యం దాచుకుంటారు. ఇక్కడి వారు

ప్రధానంగా వ్యవసాయం చేస్తారు. అందువల్ల వాళ్ళు చేసే కునే పిండు గలు, పిబ్బాలు వ్యవసాయ మిగిలినలకు సంబంధించినవిగా ఉంటున్నాయి. పిండు గను మిజో భాషలో 'కట' అంటారు. చావిదార్ కట, మి వు కట, పొల్ కట అనే మూడు పిండు గలు ముఖ్యమైనవి.

అన్ని పిండు గలలోనూ వెదురు న త్వం చాలా ప్రధానమైనది. ఈ వెదురు న త్యాల్లో పొల్గినా అంటే చాలా చురుగ్గా, జాగ్రత్తగా, ఉండాలి. లేకుంటే న త్వం చూపిస్తు పొదాలకు డెబ్బలు తగలవచ్చు; లేదా తడిబడి కొండ పడిపోవచ్చు.

విదేశ పూర్వగాథలు (కొరియా కథ)

అనుభవం నేర్చిన పాఠం

ఒకప్పుడు కొరియా దేశాన్నేలే రాజుకు ఇద్దరు కుమారులు. రెండవ కుమారుణ్ణి, తనకు పీల్లలు లేరని అతడిపై నవ్వు వు దత్తు తీసి కున్నాడు. అయితే, పిదప తరవాత, రాజుగారి పేద కుమారుడు ప్రపంచాన్ని త్యజించి, సిన్యాసిం స్వకరించి ఇల్లు విడిచి వెళ్ళిపోయాడు. రెండవ కుమారుణ్ణి దత్తు తీసి కున్న పై నవ్వు కు కొడుకు మిట్టాడు. దాంతో, దత్తు కుమారుడి పట్టుబడుతున్న తగ్గడంతో, అతడు సొంత తండ్రి అయిన రాజు వద్దకు తిరిగి వచ్చేశాడు.

దత్తుతనకు తనను ఇంటి నుంచి వేరు

కాదు. చివరకు చదు ముసింధ్యల పట్ల కూడా శ్రద్ధాసిక్తులు కనబరచేవాడు కాదు.

అతణ్ణి విద్యావంతుణ్ణి చేయడానికి రాజు ఎందరో పండితులను నియమించాడు. అయినా ఒక్కరూ అతనికి అరువు కనపరచలేకపోయారు. ఇది రాజుకు ఎంతో విచారం కలిగించింది.

దీనినంతా గమనించిన వంత్రి ఒకనాడు రాజుతో, “యృవరాజునేదో దుష్టికృతి ఆవహించి నట్లున్నది ప్రభూ,” అన్నాడు.

“పురి, దానిని తరపు గొట్టడం ఎలా?” అని

అడిగాడు రాజు.

“ఒక సాధు మిత్రుడు ను పిట్టణానికి సిద్ధుపించి ప్రవహించే నదీ తీరంలోని కొండ పాదతలం వద్ద ఉంటున్నాడు. వీరు స్వయంగా వెళ్ళి దర్శిస్తే, యువ రాజును ఆవహించిన దుష్టికృతిని వదలగొట్టే పూర్ణం అయిన పూపి గల డనుకుంటాను,” అన్నాడు వంత్రి.

రాజు గుర్రం మీద ఒంటరిగా సాధు మాకు తీరం వద్దకు వెళ్ళి, ఆయనకు శిరసువంచి నమస్కరించి, తనను ఎవరైనదీ విన్నవించాడు.

“నాలంటిబడ ప్రజలకు రాజు ఏ ద్రోహ సాయపడగలడు గాని, రాజుకు నేనేం చేయగలను?” అని అడిగాడు సాధు మా

చేయడం; ఆ తరవాత అక్కడ వద్దనుకుని సొంత ఇంటికి పింపడం ఇదంతా రాజుగారి రెండవ కుమారుడికి సుతరామూ నచ్చినట్లు లేదు. అందువల్ల అతడు ఎప్పిత్తూ విచారంగా కనిపించేవాడు. ఎవరితోనూ మాట్లాడేవాడు

“వు హాత్మా! నేనిప్పుడు నిర్బంధంగా, దీని దీగా తమ ముందు మోకరిల్లి వేడుకుంటున్నాను,” అంటూ రాజు తన నవ్వు స్వస్థ సాధు ముఖం వివరించాడు. సాధు ముఖంపించి కళ్ళు మూసి కున్నాడు. కానీపిటికి కళ్ళు తెరిచి, “సరే, నీ కుమారుణ్ణి విద్యావంతుణ్ణి చేయడానికినేను సాయం పడగలను. అయితే, అంతకు ముందు నువ్వు ఒక పనిచెయ్యాలి,” అన్నాడు.

“ఏమిటి వు హాత్మా, అజ్ఞాపించండి,” అన్నాడు రాజు ఆత తగా.

“మీ మెలకువతో ఉన్నప్పుడు నువ్వే స్వయంగా వెళ్ళి, దాని మీసాలు కత్తిరించి తీసి కువచ్చి నాకివ్వాలి,” అన్నాడు సాధు మా.

“మీ పు సాలా? వూ నవ వూ త్రు లకు ఇది అసాధ్యం అన్న సింగతి తవు కు తెలియ నదా, వు హాత్మా,” అన్నాడు రాజు దీనస్వరంతో.

“ఈ నవస్థిభావాన్ని ఈ ర్భదం క్షా అసాధ్య మైనదేమీ కాదు,” అన్న సాధు ముఖం దహాసిం చేస్తూ “వెళ్ళు నాయనా! వెళ్ళి ప్రయత్నించు. సాధనతో సాధించలేనిది ఏదీ లేదు,” అంటూ లేచి వాహ్యాళికి బయల్ పడేరాడు. రాజు బయల్ వెళ్ళిన మనసుతో తీవ్రంగా అలోచిస్తూ, రాజ భవనానికి తిరిగి వచ్చాడు.

రాజాధ్యానంలో పిర్ర లూ, జంతు ములతో పొట్టు, బోను లో ఒక పిల్లిని కూడా పంపు తున్నాడు. పిల్లి రోజున పూస భట్టు ణ్ణి, దాన్ని తాకడానికి వీలమవుతూ అని అడిగాడు రాజు.

“ప్రభూ, ఆ పులి చాలా దుర్మార్గమైనది. బయల్ పిన్నుంచే ఆహారాన్ని బోను లోకి విసిరి తాను తప్పి, దాన్ని సిమ్మి పించడానికి ఇంత వరకు సాహసించలేదు,” అన్నాడు భట్టు ణ్ణు.

అయినా సాధు ముఖంపూటలు రాజు వు నని లో వు శ్శీ వు శ్శీ కదలాడ సాగాలు.

చందమామ

తెగ వతో అయిన వుండదు గు వేశాడు. ఆ రోజు సాయంకాలం రాజేష్టియంగా పిల్లికి ఆహారం తీసి కుని బోను లోపలికి విసిరి, పిక్కనే నిలబడ్డాడు. పిల్లి కళ్ళు మూతూ, పూంసిం ముక్కలను తిని, తర్వాత రాజు కోసే మెచ్చు కోలు గా చూసింది. రాజు చెండు వారాల పొట్టు అలాగే చేస్తూ వచ్చాడు. ఆ తరువాత, పూంసాన్ని బోను లోకి విసిరకుండా, చేత్తో పట్టు కుని పిల్లి కోసిం అలాగే నిలబడ్డాడు. పిల్లి తొలుత అయిన కేసీ అను పూ సంగా చూసినప్పటికీ, రాజు పిక్కెంలో పట్టు కుని ఉన్న పూంసిం ముక్కలను, బోను లోమళ్ళు చిన్న కన్నం గుండా తీసి కుని తినసాగింది. రాజు ఇలాగే కొన్ని రోజులు కొనసాగించాడు.

ఒకనాడు తినడం ముగించిన పిల్లి, రాజు చేతిని నాలు కతో తాకింది. అది తన పిట్ట ఆహ్వాయ త కనబర స్తిన్నదని రాజు గ్రహించాడు.

ఒకనాడు రాజు తన చేత్తోమీలి తలను నెమ్మదిగా నిమిరాడు. తన పిట్ట రాజు కనబరచుకొన్న శ్రద్ధకు మీలి సంతోషించినట్లు ఆయన గ్రహించాడు. ఇలా మరో నెలరోజులు గడిచాయి.

ఇలా మీలిని ఆప్యాయంగా నిమిరే తున్నప్పుడు రాజు, దాంతో దైతిగా వూట్లాడేవాడు. అది ఆయన పిట్ట ఎంతో విశ్వాసాన్ని, ఆప్యాయతనూ కనబరచసాగింది. ఒకనాడు రాజు అలా ఆప్యాయంగా వూట్లాడుతూ, మీలి తల నిమిరుతూ, చిన్న కత్తెరతో దాని మీసాలలో రెండు కేశాలు కత్తిరించాడు. మీలి దాన్నేవూత్రం పట్టింపుకోలేదు.

రాజు పరమానందం చెందాడు. పట్టరాని ఉత్సాహంతో గుర్రపుక్కె, సాధు మరుద్దకు పెళ్ళి మీలి పుసాలను ఆయన చేతిలో ఉంచాడు. సాధు ముసంతోషంతో తల పింకించాడు. కాని, ఆయన మీలి పుసాలను పుంథతూన్న పుంటలో పడవేయడం చూసి రాజు విస్మయపడ్డాడు.

“రాజా, నీ కుమారుణ్ణి ఎలా పుచ్చిక చేసి పించాలో నీకిప్పుడు తెలిసింది కదా? మీలి కన్న

భయంకరమూ, అపాయకరమైన వూసవ కుమారుడు ఉండడు కదా? నీ కుమారుణ్ణి ఏ ఉపాధ్యాయుడికీ అప్పగించేవుండు, నువ్వు అతనితో బ్రదుతో వూట్లాడు. కథలు వినిపించు. మొదట పులిని ఎలా మచ్చిక చేసి కున్నావో, నీ కుమారుణ్ణి అలా పుచ్చిక చేసి కో. ఆ తరువాతే అతన్ని గురువు ముసాయం అర్థించేలా బ్రురేపించి ప్రాప్తపించు. మీలి మీసాల కోసం అచంచలమైన విశ్వాసంతో, దృఢ నిర్ణయంతో ఎలా ప్రియత్నించావో ఇప్పుడూ అలాగే ప్రియత్నించు. తిప్పిక విజయం సాధించ గలము” అంటూ సాధు మునిప్పటిలాగే వాహ్య శికి బయలుదేరాడు.

రాజభవనానికి తిరిగి వచ్చిన రాజు, తన వూతన అనుభవజ్ఞానాన్ని అచరణలో పట్టాడు. రాజు కుమారుడి పిట్ట వూసీన బ్రువూదరాల కారణంగా, లతడిలో క్రమంగా వూర్పురాసాగింది. తన పునసిని అర్థం చేసి కుని, తన పుద అపార ప్రేమను కనబరచే శ్రేయోభిలాషిగా తండ్రిని అతడు గుర్తించాడు. ఎలాంటి

విద్యనైనా నేర్చుకోవడానికి సిద్ధమైన వివేక సంపన్నుడైన యువకుడిగా తయారైన తన కుమారుణ్ణి వూసీ రాజు మీతో త్సాహంతో పొంగిపూర్పాడు. “నేను మొదట నేర్చుకోవలసింది నేర్చుకున్నాకే, బిడ్డకు కావలసింది నేర్పగలిగాను,” అన్నాడు రాజు తనలాగే ఆనందిస్తూ పుంత్రితో ఎంతో ఆనందంగా. - (ఎం.డి)

పచ్చిమోసం!

హేలాపితి నివాసీ వూ ధమత్తు సావూ న్య కుట్టుంబీకుత్తు . అతడి భార్య నీరజ నల్లు గు రికి ఆడంబరంగా కనబడాలనే వు న్నస్తిత్వంకలది.

స్రి గంధమితిలో మఱదే నీరజ బంధు మఱ ఇంట జరగబోయ్ పేళ్ళికి పీల్చు మిశుచ్చింది, మాధువుడికి. నీరజకు మెడలో బంగారు ఆభరణాలంటూ ఏమీ లేవు.

పక్కింటి రమణి మెడలో పచ్చగా మెరిసిపోతున్న గొలుసును చూసి, నీరజ ముచ్చట పిత్తు తూండ్ - పేళ్ళికి పేట్టుకుని వెళ్ళి, తిరిగి రాగానే ఇవ్వవు ని రపు ణి, గొల్చు స్రి న్న నీరజ కిచ్చింది. నీరజ అనందంగా మెడలో గొలుసు వేసుకుని పెళ్ళికి వెళ్ళింది. తిరిగి వచ్చాక వారు రోజుల్న గడిచినా నీరజ, రపు ణికి గొల్చు స్రి తిరిగిల్చి వ్వలేవు . రపు ణి కూడా తెందరూపిడి, నా గొలుసు ఇవ్వమని అమెను అడగలేదు.

పిదిరోజుల తర్వాత నీరజ ధు వు ధు వు లాత్తు త్తు న్న వు ఖంతో గొల్చు స్రి తీస్సి కుప్పొర్చి విసురుగా రమణి చేతిలో పెడుతూ, “లోకంలో ఇంత పచ్చి మోసం చేసేవాళ్ళుంటారనుకో లేవు . బంగారం గొల్చు సిని చెప్పి నకిలీ గొలుసు ఇస్తావా పెట్టుకోమని?” అని చీదరించు కున్నట్లు వూ ట్లాడింది.

ఐనా, రమణి శాంతంగా, “అది బంగారు గొలుసని నీకు చెప్పలేదే! నువ్వే మోజు పడి అడిగితే, సరేనని ఇచ్చాను. కానీ, అసలది బంగారు గొలుసు కాదని, నకిలీదని నీకెలా తెలిసింది?” అని అడిగింది.

దానికి నీరజ కోపంగా, “కాస్త డబ్బు అవసరమై గొలుసు తాకట్టు పెడదామని షావుకారు దగ్గరకు వెళితే-అతగాడు దాన్ని రాయి మీద గీసి పరీక్షించి, బంగారు పూత పూయబడిన నకిలీదని చెప్పాడు,” అన్నది.

ఆ జవాబు విని రపు ణి నిస్థాంతపొర్చింది.

కోసే నాగమెంకట ఆంజనేయ్య లు

చందమామ కబుర్లు

అతి బలవంతుడైన పొడగరి

పంజాబు కు చెందిన మనోజ్ కుమార్ చోప్రా ప్రస్థితం బెంగళూరు లో నివాసం వున్నాడు. ముప్పై అయిదేళ్ళ చోప్రా ప్రపంచంలోకెల్లా బలవంతుడని పేరు తెచ్చుకోవాలని ప్రయత్నిస్తూ అందు కోసం కష్టపడ్డట్టాడు. అతని ఎత్తు 6 అడుగులా 5 అంగుళాలు కావడం వురిక విశేషం.

2002లో భారత దేశంలోకెల్లా బలవంతుడు అనే

బిరుదు నూ, 2004లో అసియా ఖండంలోనే 'అతి బలవం

తుడు' అనే బిరుదు నూ పొందాడు. ప్రస్థితం ప్రపంచ రికార్డు సెట్టిందా అనే ప్రయత్నంలో ఉన్నాడు. వురీలామా ఉన్న టెలిఫోన్ డైరెక్టరీని చించడం; లోహంతో తయారైన సంబర ప్లేట్లను విరవడం; లోహపు పళ్ళాలు వంచడం; హాట్ వాటర్ బాటిల్ను బెల్గానీలా ఊది పగలగొట్టడం మొదలైన విన్యాసాలను ప్రదర్శిస్తూ ఉంటాడు. సెంభ్రపూ శర్మల కలిగించే ప్రదర్శన అనంతరం లామజాటి విన్యాసాలను చించకూడదని పిల్లలను హెచ్చరిస్తూ ఉంటాడు. హర్షధ్వనాల వుధ్య పిల్లలకు బెల్గాన్లు పించి తన ఎదటే ఊడవుంటాడు. ఊడేకొద్దీ బెల్గాన్లు రకరకాల జంతు మూ, పిర్రల, కార్మన పాత్రల గూ పొలు పొందడం చూసే పిల్లలు సంబరపడుతూ ఉంటారు.

అత్యధిక జనాభా

గత ఫేబ్రవరిలో విత్త దర్శన గణాంకాల ప్రకారం ప్రపంచంలో అత్యధిక జనాభాగల పది నగరాలలో పూర్వ నగరాలు భారతలో ఉన్నాయి. అవి: ముంబై (1.83 కోట్లు); ఢిల్లీ (1.53 కోట్లు); కోల్కతా (1.43 కోట్లు) నగరాలు. టోక్యో నగరం 3.53 కోట్ల జనాభాతో ప్రపంచంలోకెల్లా అత్యధిక జనాభాగల నగరంలో మొదటి స్థానం అక్రమిస్తోంది. వైక్యో నగరం (1.92 కోట్లు) రెండవ స్థానంలోనూ; న్యూయార్క్ నగరం (1.85 కోట్లు) పూర్వ స్థానంలోనూ ఉన్నాయి. ఆ తరువాతి స్థానం వున్న ముంబై నగరానిది. ప్రపంచ జనాభాలో అందే 650 కోట్లలో సెగం వుంది నగరాలలో నివసిస్తున్నారని ఈ నివేదిక తెలియజేస్తోంది. 2007 నాటికి ఈ సంఖ్య 500 కోట్లకు చేరుకోవచ్చునని అంచనా వేస్తున్నారు.

THE ADVENTURES OF G-man

అండ్లశేషునియూ

చీకటి ప్రతిబింబాలు భాగం 2

సమర్థిస్తున్నది

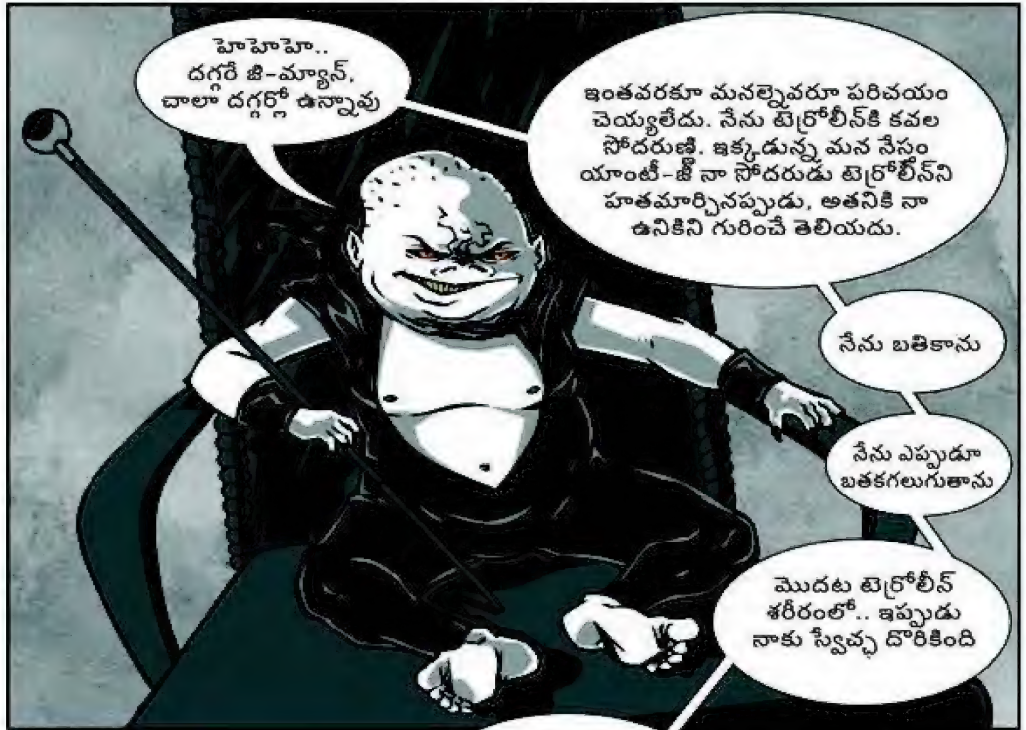

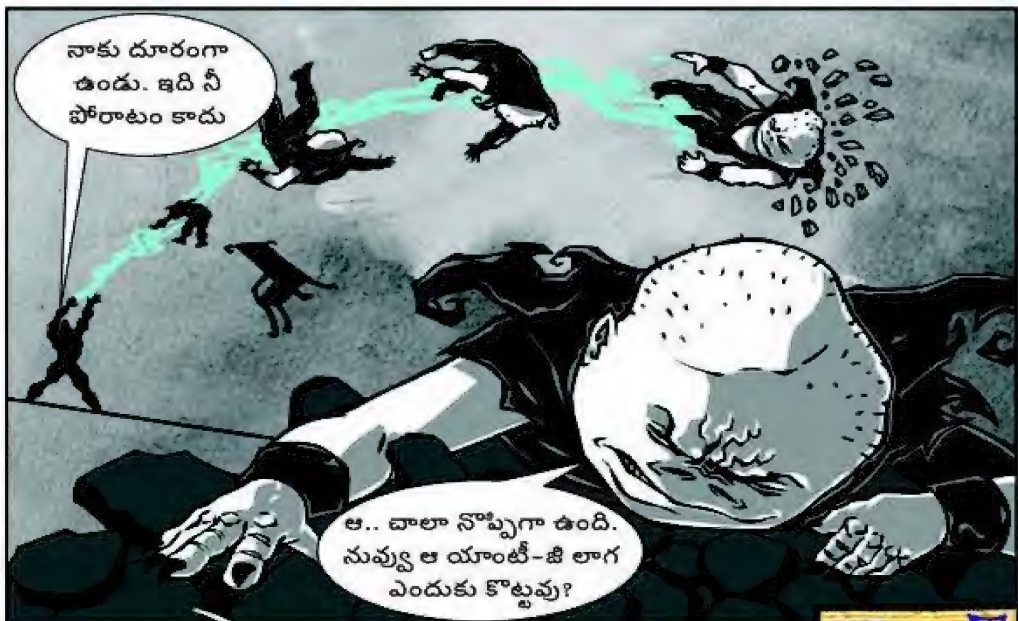
POWER SUPPLY

Visit: www.parleproducts.com

జరిగిన కథ: ట్రైరోలీన్తో తాను పోరాడేందుకు సహాయం కోరేందుకై, ఇతర విశ్వాసలలోని జి-మ్యాన్లని వెతుక్కుంటూ పోతున్న మన జి-మ్యాన్ కి, ఒక “దుష్ట” జి-మ్యాన్- యాంటీ-జి ఎదురౌతాడు.

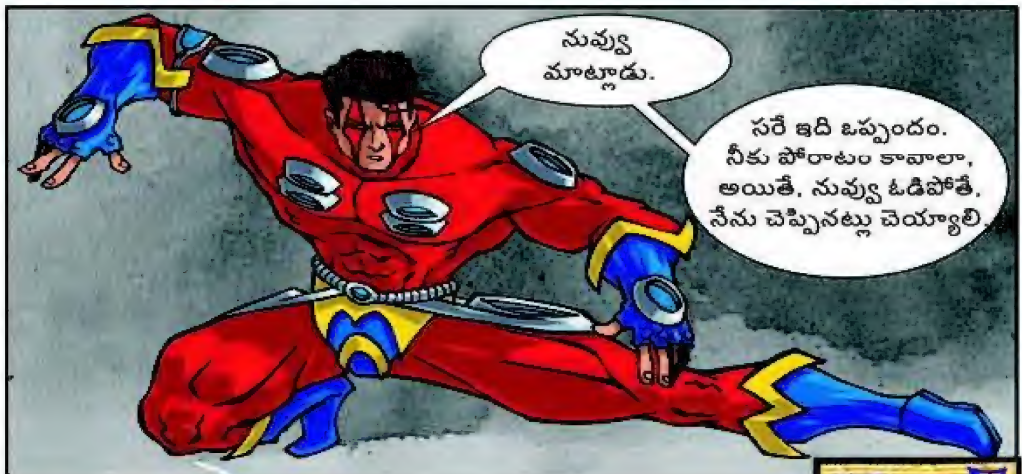

కి శక్తినిచ్చేది

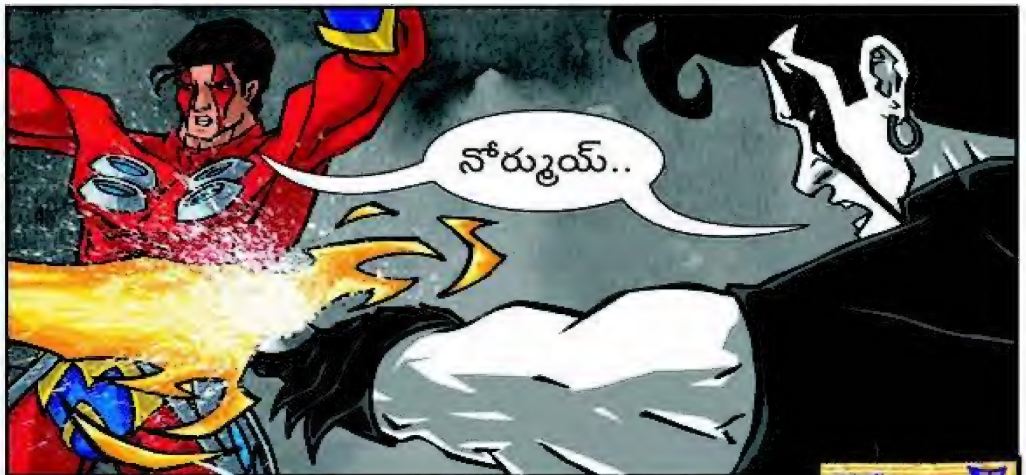
Visit: www.parleproducts.com

కి శక్తినిచ్చేది

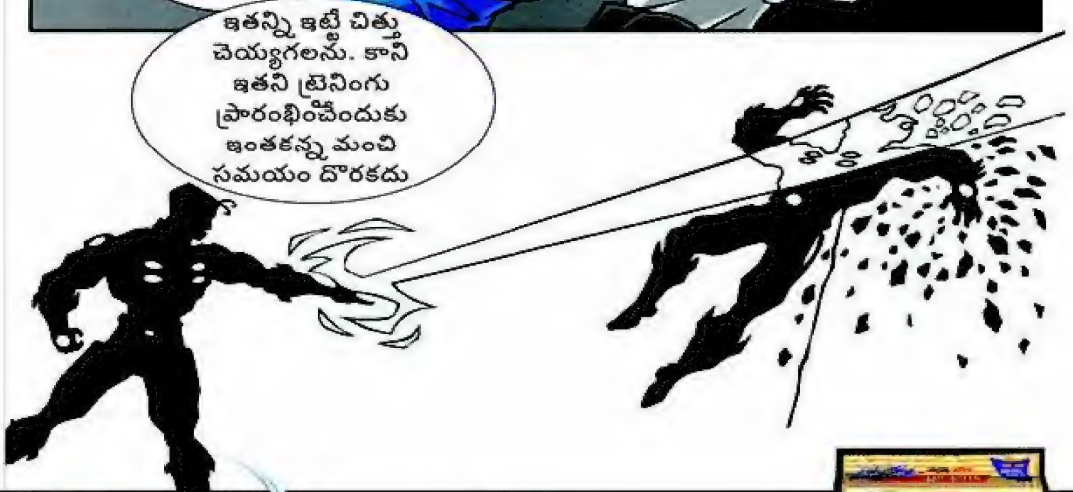
Visit: www.parleproducts.com

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

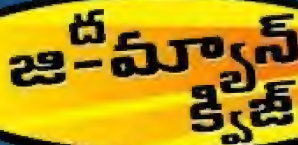

కి శక్తినిచ్చేది

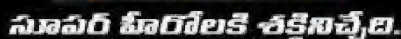

Visit: www.parleproducts.com

- சான்று: 1-5; 2-2; 3-3; 4-4; 5-5

టీ-టవర్కి చేరుకుని టెరోలిన్తో పోట్లాడేందుకోసం జీ-మేన్కి పోవడం.

POWER SUPPLY

Visit: www.parleproducts.com

నాకు రంగు వేయండి కళకళగా, సరదాగా.

POWER SUPPLY

Visit: www.parleproducts.com

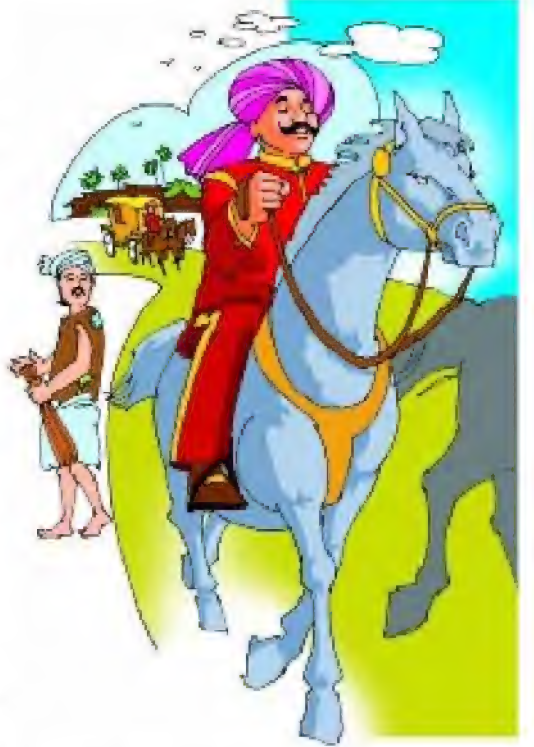
సత్రం యజమాని పేరాశ

పాండ్యరాజులు పాలించే కాలంలో వుండు రసింపిదలతో పులతూగే నగరంగా ప్రసిద్ధిగాంచింది. ఆ కాలంలో చిన్నసావి అనే వీధులు ఊడ్చేవాడు ఉండేవాడు. వేకువ జావునే లేచి, రాజు దైవదర్శనానికి వచ్చే మార్గాన్ని శుభ్రంగా చిప్పుడం వాడి పని. రాజు జోడు గుర్రాల బంగారు రథంలో దేవాలయానికి వచ్చేవాడు. అయినకు వుండు ఇద్దరు అంగరకులు గుర్రాలపైవచ్చి మార్గాన్ని పరిశీలించేవారు.

ఒకనాడు చిన్నసావి తనను దాటివెళుతున్న రాజుగారి అంగరకులను పరిశీలనగా చూశాడు. వాళ్ళు ఎర్రటి ఉడు మియ్యం ధరించి, పట్టు తల పొగాలను పట్టుకుని ఉన్నారు. “తను కూడా రాజుగారి అంగరకుడవు తే ఎంత బామయ్య,” అనుకున్నాడు చిన్నసావి.

ఆరోజు పనిని వు గించు కుని చిన్నసావి ఇంటికి చేరాడు. కాళ్ళు చేతులు కడుక్కుని నులక వుంచు వీధునడుంవాలాడు. అంతలో భార్య తంగవ్వు వాడికి తాగడానికి వుజ్జగ తెచ్చి ఇచ్చింది. “రాజుగారి అంగరకులు ఎక్కివచ్చే గుర్రాలు చాలా బామయ్యాయి. అలాంటి గుర్రం ఒకటి నాకూ మూడే బామయ్యింది కదా,” అన్నాడు చిన్నసావి.

“అంగరకుల గుర్రాలా? అసలు నీకు గుర్రం ఎక్కి స్వారీ చేయడం చేతనమా?” అన్నది తంగవ్వు.

“నేను భయం లేకుండా గుర్రం స్వారీ చేయగలను. ఒకరోజు చేసే చూపిస్తాను చూడు,” అన్నాడు వాడు రోషంగా.

“వురు పైట తినడానికి తిండిలేనివాళ్ళం. గుర్రాల సింగతి మనకెందుకు? ఇంటికప్పు ఎగిరి పోయింది. వర్షాకాలం వచ్చేలోగా సరి చేసుకోవాలి. నువ్వు అడవిలోని కొండ మీదికి

వెళ్ళి, కొండదేవుణ్ణి ప్రార్థించి, మన ఇంటికప్పు సిరిచేసి కోవడానికి కావలసిన డబ్బు తెవచ్చు కదా? నేను ఇప్పుడు జమీందారు ఇంటికి వెళుతున్నాను. ఈ రోజు జమీందారు మనవడికి మిట్టిన రోజు. అక్కడ బోలెడు పిన్నులున్నారు. ఎక్కువ డబ్బుతో పాటు పునిద్దరికీ పుంచి భోజనం కూడా దొరకవచ్చు,” అన్నది తంగవ్వు.

“నువ్వు చెప్పావుగా. నేనిప్పుడే కొండకు బయలుదేరుతున్నాను,” అంటూ అప్పటి కప్పుడే బయలుదేరాడు చిన్నసావి.

“తంగం నా పాట నమ్మడం లేదు గాని, ఏది ఏమైనా సరే ఇవాళ నేను అడవిలోని కొండ మీదికి వెళ్ళి తీరతాను. అక్కడ దేవత కనిపించనీ, కనిపించక పోనీ,” అనుకుంటూ వేగంగా

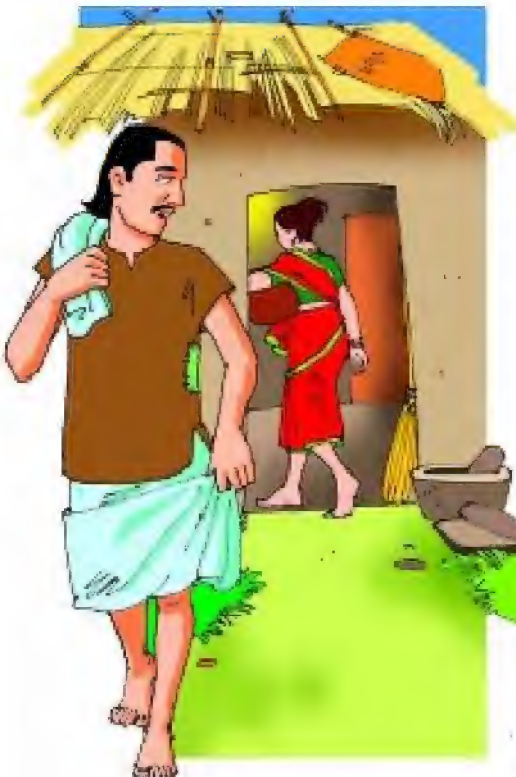
అడుగులు వుండుకు వేస్తూ, చిన్నసావి ఒకసారి వెనక్కు తిరిగి చూశాడు. గోడకు అని చిన పోడవాటి చీమితు కట్ట కనిపించడంతో, తెల్లవారేలాగా తాను తిరిగి వచ్చి రాజు వచ్చే లోగా అలయ పూర్గాన్ని చిహ్నమున్న విషయం వాడికి గుర్తుకు వచ్చింది.

వేగ వేగంగా నడిచి వెళ్ళి అడవి ప్రాంతం లోని నల్లటి కొండను సివీ పించాడు. అతి కష్టం మీద కొండను ఎక్కసాగాడు. కొంత దూరం పైకి వెళ్ళాక ఒక గుహ కనిపించింది. కాళ్ళు నెప్పే మిట్టడంతో, గొహ ఎదుట చతికిలబడ్డాడు. తలకు పుట్టుకున్న తువ్వలు పు విప్పి, తలకింద పేట్టుకుని అలసిటతో కొంతాపిటికి అలాగే నిద్రపొయాడు.

కులలో ఎవరో, “చిన్నసావి! లేలే!” అని తట్టి లేపినట్టులు, లేచి కూర్చున్నాడు. కళ్ళు పులు పు కుంటూ పుట్టుపక్కల కలయ చూశాడు. ఎవరూ కనిపించలేదు.

“చిన్నసావి! నువ్వు కొండదేవుణ్ణి చూడ దానికే కదా ఇంత దూరం వచ్చామానేనే ‘పులై వాడన’ అనే కొండదేవుణ్ణి. నీవిక్కనే ఒక శంఖం పుంది చూడు. దాన్ని తీసుకో. నీ కేదైనా కావ లసీ వచ్చినప్పుడు - అహారం, డబ్బు, కొత్త ఇంటి కప్పు, గుర్రాలు ఇలా ఏదైనా సరే, దానిని కోరు కుంటూ ఈ శంఖాన్ని డాదావంటే అది లభి స్తింది,” అన్న కంఠస్వరం వినిపించింది.

చిన్నసావి తల తిప్పి చూశాడు. గుహకు ఖ ద్వారంలో తళతళా వెండిలా మెరుస్తూ ఒక శంఖం కనిపించింది. వాడు లేచి వెళ్ళి దానిని తీసి కుని, తువ్వలు లో పు డివేసి కుని తలకు పుట్టుకుని ఇంటికేసి తిరుగు పు ఖం పట్టాడు. కొండదిగి అడవి ప్రాంతాన్ని దాటే సరికి పోయ్

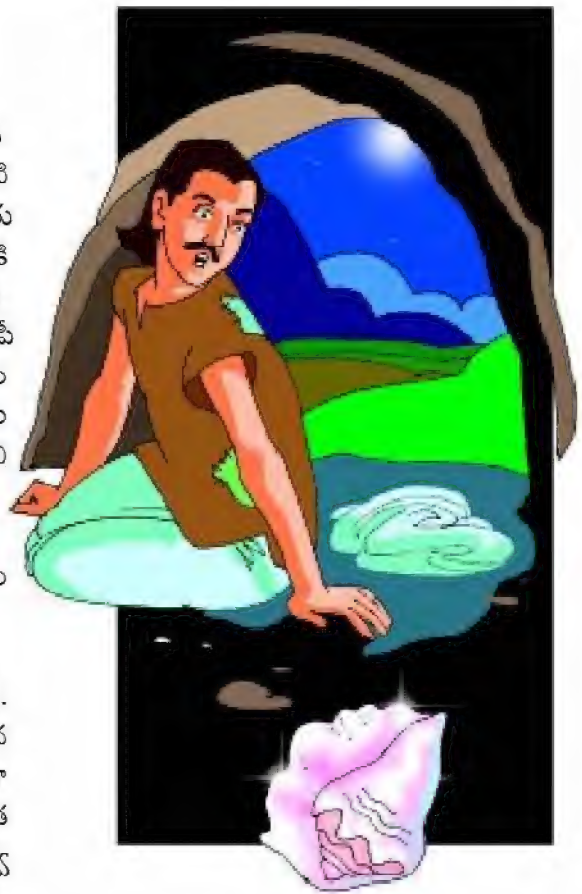
గూ క సాగింది. వాడు పురింత వేగంగా నడవ సాగాడు. కొంత సేపటికి నాలుగు వైపులా చీకటి కమ్ముకొసాగింది. ధూరంగా విణుకు విణుకు మంటూ వెలుతురు కనిపించడంతో అక్కడికి వెళ్ళాడు. అదొక సిత్రం. రాత్రి అక్కడే గడపాలపు కున్నాడు. సిత్రం యజమాని ఒక గదిని చూపి భోజనం తీసుకురావడానికి వెళ్ళాడు. సిత్రం యజమానికి దబ్బు చెల్లించాలి కదా? అందు వల్ల పది వెండికాసులు కావాలని కోరుకుని చిన్నసామి శంఖాన్ని తీసి మెల్లగా ఊదాడు.

సిత్రం యజమాని భోజనం తెచ్చి పేత్ర తూ, “ఇంతకు ముందు నువ్వేమైతూ శంఖం ఊదావా?” అని అడిగాడు యజమాని.

“అవును, నేనే ఊదాను,” అంటూ చిన్న సామి భోజనం పిళ్ళెం అందుకున్నాడు. అంతకు ముందే తువ్వలు లో ముడివేసిన శంఖాన్ని చూపితూ - తన కొండదేమణ్ణి చూడాలని కొండ మీదికి వెళ్ళిన విషయం చూసి, కొండ దేమణ్ణి తనకు చూస్తూ శంఖాన్ని ఇచ్చి ఆశీర్వాదించిన సింగతీ పై సిగ్గు చ్చినట్టు వివరిస్తూ భోజనం ముగించాడు.

ఆ విషయం తెలియగానే దురాశాపరుడైన సిత్రం యజమాని బుర్ర రకరకాల ఆలోచనలతో వేదెక్కింది. చిన్నసామి గాఢనిద్రలో ఉన్నప్పుడు పీల్చిలా వాడి గదిలోకి జొరబడి, వాడు తువ్వలు లో దాచిన చూస్తూ శంఖాన్ని తీసి కుని, దాని స్థానంలో అదే పరిమాణంలోని మరొక శంఖాన్ని ముడివేసి గుట్టుచప్పుడు కాకుండా వచ్చేశాడు.

తెల్లవారగానే చిన్నసామి బయలుదేరుతూ, సిత్రం యజమానికి దబ్బు ఇవ్వబోగా, అతడు తీసికొకుండా, “నీలాంటి వ్యక్తులకు చూడడం

భాగ్యంగా భావిస్తాను. నువ్వు నాకు ముఖ్యమైన అతిథివి. మరెప్పుడైనా ఈ మార్గంలో వెళ్ళాల్సివస్తే, తప్పకవచ్చి నా ఆతిథ్యం స్వీకరించాలి,” అంటూ సాగనంపాడు.

చిన్నసామి సిత్రం యజమానికి తజ్జతలు చెప్పకుని, “ఇంకా నేనెందుకు ఊడ్చి పనిచేయాల్సి. నాకు కావలసినవన్నీ ఈ చూస్తూ శంఖం సేపు కూర్చున్నాందికదా?” అనుకుంటూ ఇంటికి వెళ్ళి తొత్పాహితో నడవసాగాడు.

భార్య తంగవ్వు భర్తను చూడగానే నవ్వుతూ, “కొండదేమణ్ణి చూశావా?” అంటూ దాహానికి నీళ్ళు తేవడానికి ఇంటి లోపలికి వెళ్ళింది.

“సి భర్త అంటే ఏమి ను కున్నామా” అంటూ భార్య తెచ్చి ఇచ్చిన నీళ్ళు తాగి, తాను శ్రమ శంఖాన్ని సింపాదించిన విషయాన్ని గొప్పగా వివరించి, తలపాగా తువ్వాలలో వుండిపోయిన శంఖాన్ని తీసి చూపాడు.

“అహా! ఇది నిజమా! శంఖాన్ని వుండు నేను ఉడుతాను,” అంటూ తంగుమ్మపిట్టరాని సంతోషంతో శంఖాన్ని తీసుకుని, “వూయా శంఖమ! నాకో బంగారు నాణెం కావాలి!” అని చెప్పి దాన్ని ఊదించింది. అయితే, ఎలాంటి శబ్దమూ రాలేదు. బంగారు నాణెమూ రాలేదు.

“నేను ఊదితే పినిచేయడం లేదు. నువ్వు ప్రియత్నించు,” అంటూ శంఖాన్ని భర్త చేతికిచ్చింది. చిన్నసావి దాన్ని గట్టిగా ఉదాడు. అయినా ఎలాంటి శబ్దమూ రాలేదు. అంటూ

ఇట్లా తీవ్ర ఊదడానికి ప్రియత్నించాడు. కాని ప్రయోజనం లేకపోయింది. “రాత్రి ఊదితే శబ్దం వచ్చింది. పది వెండి కాసులు కావాలంటే ఇచ్చింది. వాటిని సిత్రం యజమాని మిచ్చుకోలేదు. అవినాదగ్గరే ఉన్నాయి చూడు,” అంటూ వెండి కాసులను తీసి భార్యకు చూపాడు చిన్నసావి ఆశ్చర్యంతో.

“నువ్వు ఊదిన శంఖం ఇదేనా అని జాగ్రత్తగా చూడు. బహుశా సిత్రం యజమాని వూయా శంఖాన్ని దొంగిలించి, దాని స్థానంలో వేరొక దాన్ని పెట్టాడని కుంటాను,” అన్నది తంగుమ్మ అనుమానంగా.

చిన్నసావి శంఖాన్ని పురోక్కుసారి పిరికిలనగా చూసి “అమ్మ, నీ అనుమానం నిజమే అని మూటబిడి. గృహ దగ్గర నాకు లభించిన శంఖం వెండిలా తళతళామెరుస్తూ కనిపించింది. ఇదేమో మాసిపోయివుంది,” అన్నాడు.

“రాజుగారూ వచ్చేలోగా ఇప్పిస్తు పినిలోకి వెళ్ళు. సాయంకాలం సిత్రానికి వెళ్ళి ఏమీ జరగనట్టు ఒక గది తీసుకో. భోజనం సిత్రం లో ఇప్పిస్తు నీ దగ్గర ను శంఖాన్ని బంగార నాణాలు ఇచ్చేలా కొండదేవుడు ఆశీర్వాదించాడని సిత్రం యజమానికి చెప్పు. ఆ తరువాత అతడేం చేస్తాడో చూడు,” అని సలహా ఇచ్చింది భార్య.

చిన్నసావి చీమితు ను అంతు కుని ఆలయం వీధిని చివ్వుడానికి హిడామతిగా వెళ్ళాడు. ఆలయ దర్శనానికి రాజు ఆరోజు కొంత ఆలస్యంగా రావడంతో చిన్నసావి సంతోషించాడు. పిని వుగించు కుని సిత్రానికి బయల్ పుడేదాడు.

సిత్రం యజమాని వాణ్ణి ఆశ్చర్యంతో చూశాడు. భోజనం చేస్తూ చిన్నసావి యథా లాపంగా తన వద్ద ఉన్న శంఖాన్ని గురించి

ప్రస్తావించి, “ఈ శంఖాన్ని ఊదితే వెండి కాసులకు బదులు బంగార నాణేలు రాలే విధంగా కొందేమవు ఆశిర్వాదించావు,” అన్నాడు.

ఆ తరువాత సిత్రం య జవూ ని చూపింతా తన తలపాగా తువ్వలు లోపు డివేసిన శంఖం వీదే ఉండడం చిన్నసావి గ్రహించాడు. భోజనం అయ్యాక, “బాగా అలీసీ పాయాను. వెంటనే పడుకోవాలి!” అన్నాడు చిన్నసావి ఆమశిస్తా. వాడు పిడు కున్నాడే కాని నిద్ర పాలేదు. నిద్ర పాతు న్నట్లు నటించ సాగాడు. సిత్రం య జవూ ని అడుగు లో అడుగు వేసి కుంటూ గదిలోకి వచ్చి, చిన్నసావి తువ్వలు లో దాచిన శంఖాన్ని తీసి కుని నిన్న వాడి నుంచి దొంగిలించిన శంఖాన్ని అండు లో పెట్టి జాగ్రత్తగా ముడివేసి వెళ్ళిపోయాడు.

చూయా శంఖాన్ని భద్రంగా దాచు కుని పిడు కున్న చిన్నసావి, తెల్లవారక ముందే లేచి, సిత్రం య జవూ నిని నిద్ర లేపి డబ్బు ఇవ్వ బోయాడు. కాని అతడు మిచ్చుకోలేదు.

చిన్నసావి ఉత్సాహంగా ఇల్లు చేరు కున్నాడు. ఇంటి పైక్కు, వెండి, బంగారు కాసెలు, అంగ రకుడి ఉద్యోగం ఇలా చూయా శంఖం అడిగిన వన్నీ ఇవ్వడంతో చిన్నసావి, తంగవృద్ధంపి తులు సుఖంతోపాలతో జీవించసాగారు.

అక్కడ సిత్రం య జవూ ని బంగారు కాసెలు వస్తాయ స్వగృహరాశతో వెండికాసులు ఇచ్చే శంఖాన్నిచేజేతులా పొగొట్టుకున్నాను కదా అని తన్ను తాను తిట్టుకోసాగాడు. “ఇకరాదు వాడు చూయా శంఖంతో ఇకప్పేకూడరిదాపిఱకు రాడు,” అంటూ వాపోసాగాడు.

అయితే చిన్నసావి ఒకనాడు సిత్రానికి వెళ్ళాడు. మామూలుగా కాదు; రాజీద్యోగిలా.

ఎర్రటి ఉడుపులు ధరించి అందమైన నల్లటి గుర్రమెక్కి వెళ్ళాడు. సిత్రం యజమాని వాణ్ణి చూసి రాజుగారి అంగరకుడు అతిథిగా వచ్చాడేమిటా అని ఆశ్చర్యపాల్పాడు.

“ఇంతవరకు ఎన్ని బంగారు నాణాల్నాక రించావో తెలుసు కుందావు ని మద్దాన,” అన్నాడు

చిన్నసావి గంభీరంగా.

సిత్రం య జవూ ని ఇప్పిడు వాడి కంఠ స్వరం గుర్తించి భయంతో ఊకిపాతూ చేతులు జోడించి, “బాబూ, తవు రా? నన్ను విం చండి,” అని వేడు కున్నాడు.

చిన్నసావి చిన్నగా నవ్వి, సిత్రం య జవూ ని కేసీ చేర్చి ఊపితూ గుర్రమెక్కి వెళ్ళిపోయాడు.

పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

క్వీ కింది కథను చదవండి:

గోపాల్ బంధువోహాయన మానసిక వైద్యశాలలో చేరి చికిత్స పొందుతున్నాడు. అయినా చూడడానికి ఒక నాడు గోపాల్ అక్కడికి వెళ్ళాడు. అయినా రిసెప్షన్ గదిలో కూర్చోవున్నాడు. గోపాల్ అక్కడున్న బెంచీ మీద కూర్చున్నాడు. కొంతసేపిం ది. ఇంకొక వ్యక్తి వచ్చి అదే బెంచీమీద పు రోచివర కూర్చున్నాడు. కొన్ని నిమిషాలు గడిచాయి. గోపాల్ పెక్కున్న వ్యక్తి కేసీ చూస్తూ, “నువ్వు కూడా లోపల మమ్మ రోగిని ఎవరి నైనా చూడవచ్చావా?” అని అడిగాడు.

“గత నాలుగు నెలలుగా నేనెక్కడ ఉన్నాను. నాకు పు తి చలించిందని నా బంధు ము నమ్మిక్కడికి తెచ్చారు,” అన్నాడా వ్యక్తి. అతన్ని ఓదార్చుచున్న గోపాల్, “అయితే, ఇప్పుడు నువ్వు చూచు లుగానే ఉన్నావే,” అన్నాడు.

“ఇక్కడి చికిత్స కారణంగా నా స్థితి పు రీ దిగజారిందను కుంటున్నా,” అని ఎంతో దిగులుగా చెప్పిన ఆ వ్యక్తి, “అది సరే, నీకు కొవ్వొచ్చెప్పిలంటే ఇష్టమా? తోలు చెప్పిలా?” అని అడిగాడు కాస్త గట్టిగా. “తోలు చెప్పలే,” అన్నాడు గోపాల్.

“బామాది. ఎలా మాట ఇష్టం? వేయించినవా? ఉడికించినవా?” అని అడిగాడా వ్యక్తి.

కథ తనూ పొగా ఉంది కథా? పు రయితే కథను ఎలా పు గిస్తారు? దీనికి పు రింత తనూ పొ పు గింమిరాయ్ ండి చూ డ్దాం.

100-150 మాటలతో కథకు పు గింమిరాసీ, చక్కనిబరు పేట్టి చూ కు పింపిండి. కవరు మీద ‘కథల పోటీ’కి అని రాయ్ ండి. కింది కూపినపు తప్పక జతచేయ్ ండి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: సెప్టెంబర్ 30, 2005

పరు _____ వయస్సు _____ మిజ్జిన తేదీ _____
 పాఠశాల _____ తరగతి _____
 ఇంటి చిరు నామా _____

 _____ పిన్ కోడ్ _____

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

నీతివర్తనుడు

బ్రహ్మదత్తుడు కాశీరాజ్యాన్ని పాలించే కాలంలో, బోధిసత్వుడు ఆయన కుమారుడుగా జన్మించాడు. బ్రహ్మదత్తుడు అతడికి శీలమత్తు అనబారు పేటూర్చు.

కాలక్రమం శీలమత్తు రాజోచితవ్యుల విద్యలూ, ధర్మశాస్త్రాలూ అభ్యసించి పేరిగి పేదవాడై కాశీరాజ్యానికి రాజయ్యాడు. ఆయన ప్రజలను కన్న బిడ్డలా ఎంతోబ్రహ్మదరాలతో పరిపాలించసాగాడు. పుణ్యంగా నేరస్థుల పట్ల ఎంతో కనికరం కనబరచి వాళ్ళు బతుకులను బాగు చేయడానికి ప్రయత్నించసాగాడు. దారిద్ర్యం వల్లా, అజ్ఞానం చేత దొంగతనం మొదలైన నేరాలను చేసేవారిని ఆయన కఠినంగా దండించడానికి బదులు, తన సమక్షానికి రప్పించుకుని, అవసరమైతే వాళ్ళకు డబ్బు ఇచ్చి, పోతబాధలు చేసే పిఠా వాడు. ఇంపు వల్ల రాజ్యంలో నేరాలు తగ్గడమే కాక, ప్రజలకు తమ రాజుపేరింత్ర లేని భక్తి గౌరవాలు కలిగాయి.

కాశీరాజ్యానికి సిమ్లి పింట్ మళ్ళు కోసల దేమోతుల త్రికి, కాశీరాజువుంచితను ఆయన బలహీనతగా తోచింది. కాశీరాజ్యాన్ని నిలుపుగా గెలవవచ్చునని దుర్బుద్ధి పుట్టింది. ఆయన తన రాజుతో, “కాశీరాజ్యం శీలమత్తు అతిదుర్బులుడు. అతను బందిపాటు దొంగలనూ, హింసకులనూ సిల్లి తం దండించడానికి వెనకాడతాడు. అటువంటి పిరికివాణ్ణి, నుంపు నాయా సింగా జల్లుంచవచ్చు,” అని చెప్పాడు.

ఇది నిజమో కాదో తెలుసుకోడానికై, కోసలరాజు తన సేనీకులను కొందరిని పీలించి, “మీరు సిరిహిల్లు దాటి కాశీరాజ్యంలో ప్రవేశించి, గ్రామాలను కొల్లగొట్టి రండి,” అని ఆజ్ఞాపించాడు.

కోసల సేనీకులు, కాశీరాజ్య గ్రామాల మీదికి వచ్చి పడగానే, అక్కడి ప్రజలు కలిసి కట్టుగా వాళ్ళను ఎదిరించి పట్టుకుని, తమ రాజ్యం శీలమత్తు దగ్గరకు తీసి కుప్పాయారు.

“వు రు విదేశీయు ల్లాగా మ్మారు . పూ గ్రామాలను కొల్లగొట్ట రా వడానికి కారణం ఏమిటి?” అని రాజు శిలమత్తు వాళ్ళను ప్రశ్నించాడు .

“పు హారాజా, పూ కు తిండికి జరగక, ఇలా చేయ వలసీ వచ్చింది,” అన్నార కొనిల సేన్లుకులు .

“వు కు తిండిక అంత ఇబ్బందిగా మాటే, నన్నడగక పొయారా?” అని శిలమత్తు తన ధనాగారం నుంచి డబ్బు తెప్పించి, వాళ్ళకు ఇచ్చి పింపివేశాడు .

శిలమత్తు ఈ ప్రివర్తన పూ సీ కాశీరాజుకు కొంత ధైర్యం కలిగింది. అయినా, మరొకసారి పిరిించి పూ ధావు ని అతడు, ఈసారి ఎక్కువ వుంది సేన్లుకులను , కాశీరాజ్యమీసగరాల వు దికి దోపిడికి పింపాడు . వాళ్ళు సిరిహిచ్చు గ్రామాల దాటు తూండగా, కాశీరాజ్య ప్రజ

లకు దొరికిపోయారు . ఈసారి కూడా శిలమత్తు బంధితు ల్న సేన్లుకులను శించకుండా, కొంత డబ్బు ఇచ్చి పిరాపాడు .

దీనితో కొనిల రాజుకు ఎక్కడలేని ధైర్యం కలిగింది. ఆయ నతన సేన్లులతో కాశీరాజ్యం పేస్య ధానికి బయలు దేరాడు .

ఈ వార్తరూ డవారు ల ద్వారా తెలియ గానే వుంతు ల్లా సునాపిత్ర ల్లా శిలమత్తు దగ్గరకు వచ్చి, “పు హారాజా, కొనిలరాజుకు వున శక్తి తెలియదులా మాది. పు హదర్సంగా వున పేక్తి యు ధానికి వస్తాన్నాడు . అతణ్ణి ఎదుర్క నేందుకు, సేన్లుక సిచ్చి కరణకు అనుజ్ఞ ఇవ్వండి,” అని కోరారు .

శిలమత్తు యు ధానికి సిచ్చుతించలేదు . కొంతుమిహర్షనంగా అలోచించి తలపింకిస్తూ, “అనవసర రక్తపాతం వద్దు. వాళ్ళకు కాశీరాజ్యం కావాలనిమాటే, అలాగే తీస్తి కోనివ్వండి. వాళ్ళ కోనిం కోట తలుపు మిల్లు తెరిచి మాచండి,” అన్నాడు .

ఆయన ఒక పూత ద్వారా కొనిల రాజుకు, “వు రు శత్రు మిల్లు గారానవసరం లేదు . మిత్త్రులు గానే రావచ్చు,” అని వర్తమానం పింపాడు .

ఈ వర్తమానాన్ని కొనిల రాజు, శిలమత్తు దౌర్బల్యంగా భావించాడు . అవుతోత్సాహితో కాశీరాజ్యం వు దికి బయలు దేరాడు .

సిద్ధర్థనా, రాడువు ర్యాదల్లా ఎరగని కొనిల రాజు తన బలగంతో, కాశీరాజు సిభా వుంది రంలో ప్రవేశిస్తానే, శిలమత్తు, వుంతులనూ పెడరెక్కలు విరిచి కట్టమని సేన్లుకులను ఆజ్ఞాపించాడు .

“అతిథులు ఇలా ప్రవర్తించడం ధర్మం కాదు,” అన్నాడు శీలమత్యుడు.

ఆ వూటలకు కొన్ని రాజు వికటంగా నవ్వాడు. అతడు అజ్ఞాపించగానే స్నేహితులు శీలమత్యుడు, ఆయన వంశియులూ ధరించే లాంఛనాలను తీసివేశారు.

శీలమత్యుడు, ఆయన వంశియులూ సాయం కాలంలోగా కాశీనగరం విడిచి, అరణ్యవూర్గం పట్టి పాసాగారు. కొంత సమీపికి చీకటి పడింది. అందరూ అరణ్యంలోనే చెట్ల కింద పడుకున్నారు. వారికా రాత్రి భోజనం కూడా లేదు.

అర్ధరాత్రివేళ వారికి నిద్రాభంగమైంది. ఏమిటా అలజడి అని లేచి కూర్చుంటూ చూస్తూండగానే చాలామంది దొంగలు కాగడాలు పట్టుకుని అక్కడికి వచ్చారు. వాళ్ళు,

రాజు శీలమత్యుడు, “వుహరాజా, వేము దొంగలం. తమ దయ వల్ల ఇంతకాలంగా మేము దొంగతనాలు చెయ్యకుండా జరిగి పోయింది. కాని, నేటి నుంచి మా కష్టాలు ఆరుభవక్షత్ర స్థితి. అందరూ చేత వేలం ఈ రాత్రి రాజనాథం ప్రవేశించి, ఈ సొత్తంతా దొంగిలించి తెచ్చాం. ఇదిగో, వీరు దుస్తిలూ, లాంఛనాలూ, ఖడ్గాలూ! ఇది వీరి కోసం తెచ్చిన రాజభోజనం. మీరు ముందుగా రాజోచితమైన దుస్తిల ధరించి, భోజనం చేసి, తరువాత వేలం తెచ్చిన ఈ ధనమంతా ఏం చేయవలసిందో సేలవియ్యండి,” అన్నారు.

శీలమత్యుడు, ఆయన వంశియులూ భోజనాలు చేసి తమ, తమ దుస్తిల ధరించారు. తరువాత శీలమత్యుడు దొంగలతో, “కొత్తరాజు, వీరి సమస్యను ఎట్లా పరిష్కరించేదీ తెలుసు

కోవడం వుంచిది. అది తెలుసుకోకుండా వుంపు గానే వీరిలా దొంగతనాలకు పాల్పడడం వుంచిది కాదు. ఈ ధనవంతు తీసి కు పొర్లు రాజుకు ఇచ్చి, ఆయన వీరి బతుకు తెరువకు ఏం చేయవలసిందో అడగండి,” అన్నాడు.

“అతిథ్యం ఇచ్చిన వారినీ, పిచ్చిదారి దొంగలా దోచిన వాడినీ న్యాయబుద్ధి మూడదు. వూకా నమ్మకం ఇస్తే వుంత కూడా లేదు. వుహరాజా! వే వూ నీవు డి దగ్గరకు వెళ్లం. వీరే, వూ కు ఎప్పటికీ వుహరాజులు,” అన్నారే దొంగలు.

“అకొత్తరాజు దగ్గరకు మీరు వెళ్ళకపోతే, ఈ ధనం తీసి కుని నేనే ఆయన దగ్గరకు వెళ్తాను,” అన్నాడు శీలమత్తు.

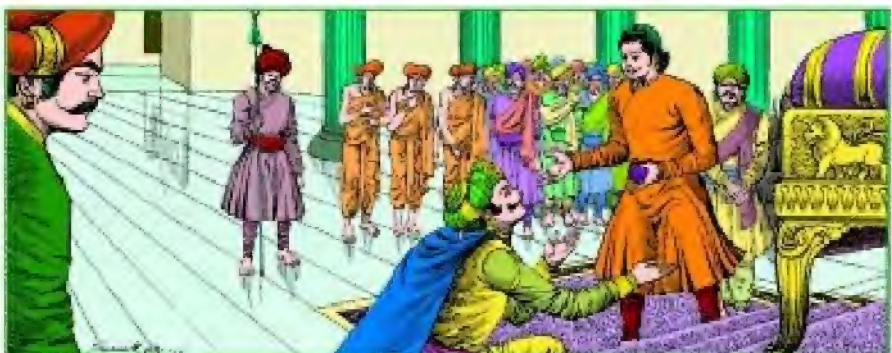
ఆయన వెంటనే తన మంత్రిలతో సహా బయలుదేరి, పుర్రాడు ఉదయ నాటికి రాజసింహులకు కున్నాడు. శీలమత్తు వూడగానే కోసలరాజు నిర్ధాంతపాత్రాడు.

శీలమత్తు జరిగినదంతా చెప్పి, “మహారాజా, నాకున్నా ప్రజలను వురింత న్యాయంగా పరిపాలించాలనే కదా, మీరు నన్ను వెళ్ళ

గొట్టి, నా సేవసేవం ఆక్రమించుకున్నారా? అవూయ కుచ్చెన దొంగలు, ఈ సింగతి గుర్తించక, తమ పరిపాలనలో జరుగుతున్న దాని భయపడి, రాత్రి తమ భజానా దోచారు. వారి సేవ స్యలను, నా కన్నా వీరు వురింత న్యాయ సమతంగా పరిష్కరిస్తారని అభయం ఇచ్చి, వీరి సోత్త, వీరి కు ఒప్పించి వచ్చాను. ఇంతకన్న, ఈ రాజ్యంలో నాకు వేరే పని లేదు,” అన్నాడు.

ఈ వూటలతో కోసలరాజుకు హిదయ పరివర్తన కలిగింది. ఆయన సేవసేవను వీరి దినుంచి లేచి వచ్చి, శీలమత్తు కళ్ళపైబడి, “వుహత్యా దొంగలు సిరితరావుంచే వీరి వూహూ, సిద్ధురనా గ్రహించలేక, నీవు డెఫ్ నా వుంత్రి సలహా వని, తమ పట్ల తీరని ద్రోహం చేశాను. నన్ను గ్రహించి, వీరి రాజ్యం వీరు ఏలుకోండి, వీరి మైత్రి చాలు; వీరి రాజ్యం నాకక్కరలేదు,” అన్నాడు.

శీలమత్తు తిరిగి కాశీ రాజ్యాధిపత్యాన్ని స్వీకరించాడు. ఆయన కోసలరాజుకు అన్ని వుర్యాదలూ చేసి, అతణ్ణి అతడి రాజ్యానికి పింపివేశాడు.

విష్ణు కథ

సూతపు హిర్ని దశావతారాల్లో తొమ్మిదవది అల్లు న బుద్ధావతారం గురించి చెప్పడానికి ఉపక్రమించాడు :

కలియ్య గం బాగా పేరిగింది.

పూ నవత్వం నుంచి క్రూరపు గత్వంలోకి పూ నమూందరూ దిగజారిపోతూ న్నదశ వచ్చింది. పు నిషి బుద్ధిని సిక్రపు పూర్గాన పేట్టుకొని తన్నుతాను ఉద్ధరించు కోవలసిన అవసరం ఏర్పడింది.

అంతకుండు యు గాల్లోలాగా ఎవడో ధుష్ట దానమ్మణ్ణి సింహా రించడానికి విష్ణుమా అవతారం ఎత్తి ఆ పిని నిర్వహించే తర్రణం దాటిపోయింది.

పు నుష్టి లందరూ రాస్సెల్లు గా ఒకరి నొకరు దోపు కొంటూ , హింసించు కొంటూ , యజ్ఞయాగాదుల పేరుచెప్పి దయకు చోటు

లేకుండా జీవహీనినే పిరపూ వధిగా, పు ధ్య పూంసిపు క్కుల్పా భోగిమిరాయ్ ణుల్పా-పూ న మత్తు బుద్ధిజీవి అనే సిత్తాన్ని తెలుపు కోలేని పామరత విశృంఖలంగా చెలరేగిపోయింది. తత్ఫలితంగా పూ నమూ బాధలూ , యా త నలూ పేరిగాల్లు .

పు నిషిగా మిట్టే పిరిపై ర్ణ పూ నమూగా, ఎట్టు వంటి దైవికస్పర్శ అంటుని బుద్ధ పూర్తిగా, తొటిపూ నమూందర్ని ఉద్ధరించ గల కాలానుగుణ్యమైన ధర్మసంస్థాపనచేయ వలసిన అవసరం విష్ణుమతు వచ్చింది.

నేపాళదేశంలోని కపిలవస్త్తి నగరాన్ని, శాక్యవంశానికి చెందిన శుద్ధోదన మహారాజు పాలిస్తున్నాడు. అతని రాణి పూయాదేవి, పైర్లిపు చంద్రబింబం లాగ ప్రకాశిస్తున్న తెల్లని ఎనుగు, ఆకాశం నుండి దిగి, ఆమెలో

ప్రవేశించినట్లు అద్భుతమైన కల గన్నది. ఒక వుహాషితు పుత్రుడు వుహరాణికి ఉదయించబోతున్నాడని పిండితులు వుహరాజుకు, ఆ కల ఫలితాన్ని చెప్పారు.

కొన్నాళ్ళకు వూయాదేవి పిల్లకిలో పిట్టినింటికి వెళ్తూ, దారిలో ఒక వనంలో పిల్లవాణ్ణి ప్రసవించింది. ఆ రోజు వైశాఖ పూర్ణిమ.

కుమారుడు కలిగిన ఆనందం ఎన్నాళ్ళో ముగలకుండా, వూయాదేవి కొద్ది దినాలకే చనిపోయి, శ్రద్ధోదనుడిని దుఃఖసాగరంలో ముంచింది.

పూత విహనుడైన కుమారుణ్ణి మహారాజు కంటిని రెప్పలాగ కాపాడుకొంటూ, నామకరణం వుహోత్సవం చేయించాడు. గౌతమ సీద్ధార్థుడు అని పిల్లవానికి నామకరణం జరిగింది. సీద్ధార్థుడు శ్రద్ధోదనుడి కన్నులపిండుగగా చంద్రుడి లాగ పేర్చుతున్నాడు.

తరువాత దైవజ్ఞులు సిద్ధార్థరాకుమారుడి జాతకాన్ని పరిశీలించారు. “వుహరాజా! రాకుమారుడు చక్రవర్తి అవతాడు. ఈ విశాల ప్రపంచంలోని రాజాధిరాజులు, బ్రహ్మ అతనికి తలలు వంచి అంజలులు ఘటిస్తారు....” అని చెబుతూవుంటే శుద్ధోదనుడి ఆనందానికి వేరలేకపోయింది. “.... కాని.... వుహరాజా! రాకుమారుడు డికి సిన్యాసియో గం ఉన్నది!” అన్నాడు జ్యోతిషివత్తలు.

శ్రద్ధోదనుడు డికి గుండెలో రాయిపడ్డది. అంతా ఆయోమయంగా తోచింది. “చక్రవర్తి అవుతాడంటూనే, సిన్యాసియోగం తప్పదని అంటున్నారేమిటి?” అని రెడ్డించి అడిగాడు.

పిండితులు రాకుమారుడి జాతకచక్రంలోని గ్రహగతులను స్థిరపరిచిన చేసీరాజుతో, “రాజా! రాకుమారుడు అతి సుకుమారమైన మనస్సు గలవాడైవుంటాడు. ముఖ్యంగా అతడు నాలుగు దశావస్థలను పూడకూడదు. అవి రోగము, వద్దాప్యము, వృత్యమాసిన్యాసిము! వీటిని చూసిన వృత్రణవే రాకుమారుడి వున్న విరిగిపోతుంది కనుక, తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకోవలసి ఉన్నది!” అని చెప్పారు.

సీద్ధార్థుడికి పిసీతనం నుంచీ ఎట్లు వంటి చింత కలగకుండా ఎల్లప్పుడూ అష్టాదశ రుగం ఉండేలాగ, ఆటపాటలను, వినోదాలను ఏర్పాటు చేసే ఎంతో శ్రద్ధగా తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలన్నీ తీసి కున్నాడు శ్రద్ధోదనుడు.

సీద్ధార్థుడు ఒకనాడు ఉద్యానవనంలో వేదికపై సుఖాసీనుడై ఉండగా, ఒక హంసి గిలగిల తన్నుకుంటూ అతని ఒడిలో పడింది.

రాకుపూర్ణుడు దానికి గుచ్చుకొన్న బాణాన్ని జాగ్రత్తగా తొలగించి, ఆకుపిసిర పై సీ దాని ప్రాణాన్ని కాపాడాడు.

“ఆహింస నాది, దాన్ని నేను కొట్టాను!” అని బిగ్గరగా అంటూ దేవదత్తుడు వచ్చాడు. దేవదత్తుడు సీద్ధార్థుడికి జ్ఞాతిసోదరుడు.

“ఈ హింస ప్రాణాన్ని నేను కాపాడాను. ఇది నాదే,” అన్నాడు సీద్ధార్థుడు.

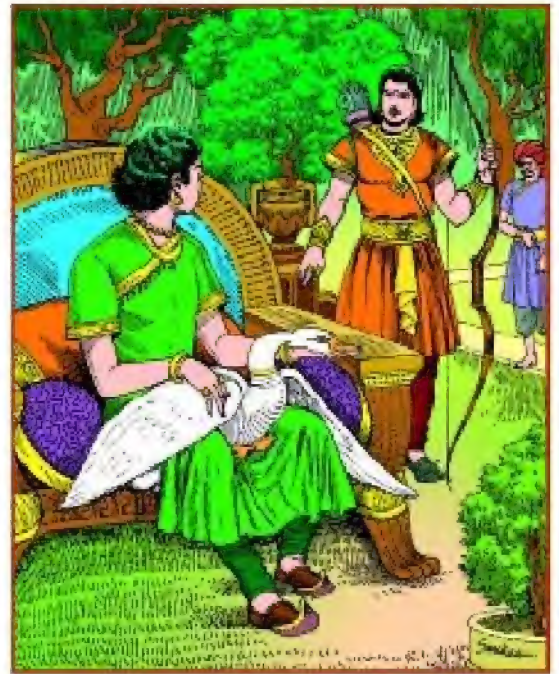
ఇద్దరూ రాజసభకు వెళ్ళారు. ధర్మశాస్త్ర వేత్తలు, “ప్రాణరక్షకుడైన రాకుమారుడిదే హింస!” అని ఏకగ్రీవంగా తీర్పు ఇచ్చారు.

ఆ కారణంగా బాల్యం నుంచే దేవదత్తుడికి సీద్ధార్థ రాకుపూర్ణుడి వైపు అప్రీతి, స్పృహ ఏర్పడింది.

శాకున్యలు స్త్రీ శ్రీతియ అయ్యి ధోషిణిమయ. వేట వారికి అత్యంత ప్రేమ. కాని రాకుపూర్ణుడికి వేట అంటే అల్ప స్థితి. విలు విద్య, అల్ప సీద్ధి బాగా నేర్చి, అనిష్టా ప్రదనిహింపు కొన్నప్పటికీ జంతు మృత్యు చంపిడవు న్నా, హింసించడవు న్నా అతనికి తగనిపినిగా ఉండేది.

వేటకు వెళ్ళాడు. వినోదాల మీద ఆసక్తి చూపేడు. హింసను చూసే తల్లడిల్లి పొతాడు. కుపూర్ణుడిలో రక్తానికి బదులు కరుణ ప్రవహిస్తున్నదా అని శ్రద్ధోదనం అనుకుంటూ, సాటి రాకుపూర్ణులలాగ, యువ రాజులలాగ సీద్ధార్థుడు తయారపడడానికి ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేయాలో అన్నీ చేస్తున్నాడు.

రాకుపూర్ణుడు నగరంలోకి బయలుదేరి నప్పుడెక్కడా దరిదాపుల్లో రోగపీడితులు, పురుషులు, పుత్రులు, పిరివ్రాజక, సిన్యాసి, భిక్షులు కనపడకుండా పుండు

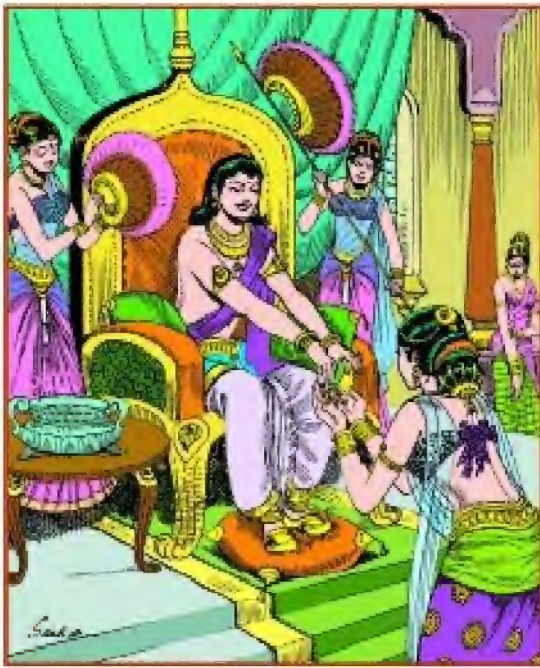

జాగ్రత్తలు తీసి కున్న అనుంతరపు, రథసారథి చెన్నుడు రాకుమారుణ్ణి రథం ఎక్కించుకొని నగరంలోకి తీసుకెళ్ళేవాడు.

సీద్ధార్థుడు తరుణ వయస్కిడయ్యాడు. సత్యప్రియత్వం, తార్కికద స్థితి, బద్ధ మైన జ్ఞానము అతనిలో పెరిగాయి. అప్పుడే భూమికి దిగివచ్చిన ఏ దేవస్యిందరుడో అన్నట్లుగా మూడేవాడు. కాని వినోద విలాసాల రాజభోగాలపై అతని పునః పాపం దికాదు.

శ్రద్ధోదనం పూర్తాకా కుపూర్ణుడి ధోరణికి పురింత వ్యాకులపెడ్డాడు. వివాహితుడు కావలసిన తరుణపుూ పచ్చింది. వివాహమైతే పూర్తాడని, రాజ్యంలోని శ్రీతియ మంశాలకు చెందిన అందమైన కన్యలందరీ, రాజమందిరానికి ఆహ్వానించి రప్పించాడు.

రాకుపూర్ణుడి చూపింపబడిన అంతఃపరిమితి ఏర్పాటు చేయ బడిన అంతఃపరిమితి పుంది

రంలో కొందరు తమ న త్యగానాలను ప్రిదర్శించారు. యువరాజువు ను చోచుకొడానికి ఒకరిని పిలిచి ఒకరు వయ్యారాలు ఒకరికిస్తూ కన్యాపుణులు రాకుమారుడి దస్త్తీ ఎవరి ప్రిద నిలుస్తాందో ఆ భాగ్యానికి తహతహలాడుతున్నారు. వచ్చిన కన్యలను కానుకలతో సత్కరించడానికి, పిళ్ళెరాల నిండా పుణి హారాలు, పుంచు ముత్యాల కోవలు, స్వర్ణ భూషణాలు నిండుగా అవుర్చి మూర్తాలు. సిందరీపుణులు ఒక్కొక్కరే ఓరపూషిలు చూస్తూ వచ్చి సీద్ధార్థుడు అందించే బహూకతులను అందుకొని వెళ్తున్నారు.

వచ్చిన వారంతా కానుకలు అందుకొని వెళ్ళిపోతున్నారు. సిద్ధార్థుడు ఆసనం నుండి లేచి వెళ్తుండగా ముగ్ధ మనోహర పూర్తి అయిన ఒక జవ్వని స్తంభం చాటున అతనికి కనిపించింది. స్తంభాన్ని అనుకొని తలవంచు

కుని నిల్చున్న ఆమెలో సౌందర్యాన్ని మించిన నోందర్యమే దో సీద్ధార్థుడికి కనిపించింది. ఆ ప్రశాంత వదనంలో నిండైన సౌజన్యం వెల్లివిరుస్తూన్నది. ఆమె యశోధర. ఒక సామంతుని కుమార్తె.

ఆమెకు ఇవ్వడానికి, ఏ ఒక్కకానుక కూడా మిగలలేదు. సిద్ధార్థుడు తన మెడనున్న పచ్చల హారాన్ని తీసి అవు నెన్నడుము చుట్టరా చుట్టాడు. అతని కంఠానికి అంటి పేట్టుకున్న హారం ఆమె నడుముకు ఒదులుగా సిరిపొల్లు పడి.

సీద్ధార్థుడికి యశోధరపై అనురాగం అంకురించింది, మనస్సు లగ్నమైంది. ఆ విషయం పుహారాజుకు తెలిసింది.

సీద్ధార్థురగోదయానికి శ్రద్ధోదనపు హారాజు అనందభరితుడై సామంతునికి వియ్యమందబోతున్నట్లు వర్తమానం పంపాడు.

దేవదత్తుడు స్వయంవరం చాటించి పాటిపిరీలు పేట్టాలని పిట్టుపిట్టాడు. యశోధర తండ్రి, కుమార్తె స్వయంవర పాటికి అందరికీ ఆహ్వానాలు పంపాడు.

హింసికు తావివ్వని అనేక పాటి ప్రదర్శనలు ఏర్పాటు కాబడ్డాయి. అనేక పుండి యువకులు వచ్చారు. ఆ పిరీలన్నిటిలో రాకుమారుడు సీద్ధార్థుడే పున్నగా నిలిచాడు. సిద్ధార్థుడితో సరిసమానుగా సంగతు పచ్చిన దేవదత్తుడు ప్రీతిద్యందిగా నిలబడ్డాడు. చివరకు దేవదత్తుడు కూడా ఓడిపోయాడు. సీద్ధార్థుడు విలువిద్యలో, అశ్వారోహణలో, విద్యలన్నిటిలో అపారమైన సామర్థ్యాన్ని చూపి యశోధర పాణికమలాన్ని గెల్చుకున్నాడు.

సీద్ధార్థుల శోధరల వివాహం వైభవోపేతంగా జరిగింది.

శ్రద్ధోదన దికి కొంత వు నశ్శాంతి లభించింది. కుమారుడు ఇంటివాడయ్యాడు. “సంసారచక్రంలో స్థిరపడి తప్పక చక్రవర్తి ఔతాడు!” అని అనుకుంటూ మైమరిచాడు.

యశోధర సీద్ధార్థుడికి అన్నివిధాలా తగిన భాగస్వామిని.

భర్తలో అసాధారణమైన వూ నవత్వమివిలువలు ఉన్నాయని ఆమె గ్రహించి, అందుకు అనుకూలంగా వు న్నవిలో వు న్న మెసులుకొంటున్నది. ఎారి దాంపత్యం హాయిగా ఆనందప్రియంగా సాగుతున్నది.

సీద్ధార్థుడు వివాహమైన తరువాత అంతఃపురం విడిచి ఎక్కడకూ వెళ్ళడమే మానుకున్నాడు.

కొన్నాళ్ళకు ఆ దంపతులకు రాష్ట్రాలు అనే కుమారుడు కలిగాడు. జననీ జనకులకూ, తాత శ్రద్ధోదన వు హారాజుకూ కన్నులపిండు గగా అల్లారు ముప్పు మురిసాలతో పేరు గుత్తున్నాడు.

సీద్ధార్థుడు ఒకనాటి సాయంకాలం రథారూఢుడై చెన్నుణ్ణి నగరంలోకి తోలమన్నాడు. నగరవిహారానికి చెన్నుడు వెనుకాడుతూనే రాకుమారుడి దండనింకల్పం తెలిసినవాడవడు వల్ల, కాదనక రథాన్ని తీసుకెళుతున్నాడు.

జరాభారంతో కంగిపాతూన్న ఒక ముడివగ్గు పిడుతూ లేస్తూ ఎదురుగా వస్తున్నాడు. అతని స్థితి దయనీయంగా ఉంది. ఎవ్వరూ ఆ వధుడిపట్ల చూపవలసిన జాలి చూపి లేవనెత్తటం లేదు. ఎవరి మానాన వారివారి పిన్నల పుడ పాతున్నారు.

కొంత దూరం వెళ్ళగా ఒక రోగపీడితుడు ఎదురయ్యాడు. అతడు దరిద్రుడని తెలుస్తోంది. పేగ్గా వ్యసినపిర్రుడని అతడు పూట పూట పీకే హేనుని రాపాను చెబుతున్నది.

ఆ తర్వాత ఒక శవాన్ని శ్మశానానికి వాహకులు తీసుకెళ్ళాడడం కనిపించింది.

చివరగా, సిర్వసింగ పరిత్యాగం చేసి భిక్షువుగా ఉన్న ఒక ప్రశాంత భిక్షువును ఎదురయ్యాడు.

అంతవరకు కప్పే ఉన్న నిమిషం తొలగిన నిమిషాలాగ సీద్ధార్థుడి బుద్ధి ప్రకాశించింది.

అప్పడే గొతవులు బుద్ధుడు అవడానికి అంకురార్పణ జరిగింది.

రాకుమారుడు ఆ నాలుగు దశ్యాల గురించి పట్టిపట్టి చెప్పుడిని అడిగాడు. చెప్పుడికి నిజం చెప్పక తప్పింది కాదు.

సీద్ధార్థుడు రథాన్ని వెనక్కు మరల్చుమన్నాడు. చెప్పుడు రథాన్ని రాజమందిరానికి చేర్చాడు.

ఆ రాత్రి సీద్ధార్థుడికి నిద్రపట్టలేదు. బయట సన్నని వెన్నెల కాస్తున్నది.

యశోధర నిద్రపోతున్నది. రాబోయే తల్లి గుండెకు హత్తుకొని నిద్రపోతున్నది. తల్లి కొడుకుల పుట్టాల్సి అవసరం ప్రకాశిస్తున్నది. సీద్ధార్థుడు వారిని విడిచి కొన్ని అడుగులు నడిచి తిరిగి వచ్చాడు. అలాగ రెండు సార్లు జరిగింది.

పూజోసారి సీద్ధార్థుడు పునః దిటమా చేసి కొని యశోధర పాదాల మీద ఒక కలువను ఉంచి, పాదాలను స్పృశించి, నమస్కరించి వెనుదిరిగి బయట పోయాడు.

అంతఃపురం నుండి అశ్వశాలకు వెళ్ళాడు. చెప్పుడిని మేల్కొలిపి అశ్వాన్ని నిద్దం చెయ్యమన్నాడు. రాకుమారుడికి అర్థరాత్రి చిరువెన్నెలలో గుర్రమెక్కి తిరగాలనిపించింది కాబట్టి అనుకున్నాడు, చెప్పుడు. అప్పడే చిన్న జల్లు పడి నేలంతా తడిసి మెత్తగా ఉంది.

సీద్ధార్థుడు గుర్రాన్ని కూర్చున్నాడు. చెప్పుడు కళ్ళాన్ని పట్టుకొని నడిపిస్తున్నాడు. చుట్టూ పక్కల అంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. గుర్రపుడెక్కల సవ్వడి నేల మెత్తగా ఉండడం వల్ల వినిపించలేదు.

వీరయ్యదయ్యం

ఒక ఊళ్ళో వీరయ్య అనే రైతు ఉండేవాడు. అతని భార్య బుర్ర వుంగమ్మ. కష్టజీవితాన్ని వాళ్ళకు రాజయ్య అనే కొడుకు ఉండేవాడు. రాజయ్య వుంగమ్మలా తండ్రి పాలికే.

నాట్ల తల్లి ఇంట్లో ఒకనాడు వీరయ్య ముఖ్యమైన పనులున్నాయని, చీకటితో ఇంటి నుంచి బయలుదేరి పొలానికి వెళ్ళాడు. వెళ్ళిన కొంతసేపటికి నలుగురు మనుషులు వీరయ్య శవాన్ని ఇంటికి చేర్చారు. చీకట్లో అతన్ని పావు కరిచింది.

ఇంటి దగ్గర ఏడ్చి, ఏడ్చి, ఏడ్చి, సోపు సీల్లి పిడిపొయ్యి న వుంగమ్మకు వుగతనిదలో ఒక కల వచ్చింది. తన భర్త దయ్యమై, ఎక్కతంగా నమ్మతూ, గుడ్లగూ బలా అరుస్తూ, శ్మశానం దగ్గర ఉన్న మర్రిచెట్టు మీదికి ఎగిరిపోయి నట్టు ఆమె కలగని, కెప్పున అరిచి, లేచి కూర్చున్నది.

ఆమె ను కనిపేట్టుకుని ఉన్న ఇరుగు పొరుగు అమ్మలక్కలు, “ఎవరు లుంది,

వుంగమ్మ? వెడ కలగానీ వచ్చిందా?” అని అడిగారు.

“నా మొగుడు దయ్యం అయ్యాడు!” అంటూ వుంగమ్మ తనకు వచ్చిన కల వివరంగా వాళ్ళకు చెప్పింది.

వీరయ్య పొయ్యి న పూడో రోజున, శ్మశానం దగ్గర మర్రిచెట్టు కింద పూర్ణపొయ్యి పిడి ఉన్న ఒక వ్యాపారిని ఊరి వాళ్ళ తీసి కు వచ్చి, ఉపచారాలు చేసి, తెలివి తెప్పించారు. వ్యాపారి పై దట వీచ్చి పూపి పూసీ, తర వాత తేర కుని, క్రితం రాత్రి తనకు జరిగినది చెప్పాడు.

ఆ వ్యాపారిని సివీ పింలో ఉన్న వు రొక గ్రామం. అతను తన దు కాణానికి కావలసిన సిర కులన్ని ఎప్పిత్తూ ఈ వ రివ చెప్పిట్టుకు పొయ్యే వాడు. ఆ సరికారపు అతను పూడో రూపు న లేచి, ఈ ఊరికి సిర కుల కొనిం బయలుదేరాడు. దారి అతనికి అలవాటైనదే. తను శ్మశానం దగ్గరికి వచ్చేసిరికి నక్కలూ,

గ్రుడ్లగూబలూ అరవటం వినిపించి భయం పిచ్చింది. వురి ఆకులు గలగల వున్నాయి. లాల్చివేసి కుని ఎవరో ఊగ్ర తున్నట్టు అతనికి లీలగా కనిపించింది. అసిలే ఆ వ్యాపారికి దయ్యాల భయం! దానికి తగ్గట్టుగా ఆ దయ్యం, “ఒరే వ్యాపారీ నీ దగ్గర ఉన్న డబ్బు ఇలా ఇచ్చిపా! నా పేళ్ళాం బిడ్డలకు జరుగుబాటు కావద్దా? నేనెవరో తెలుసా? వీరయ్యనా! ఇవ్వకపోతే చూబస్తా” అన్నది.

వెంటనే వ్యాపారికి స్పృహతప్పింది.

వ్యాపారి వూటలలో నవ్వుకుం కుదిరి ఊరి వాళ్ళు, వ్యాపారి పొగొట్టుకున్న డబ్బు కొనిం వుంగవ్వు ఇల్లంతా గాలించార. కాని వాళ్ళకు అక్కడ చిల్లగవ్వ కూడా దొరకలేదు.

మంగమ్మ వెక్కి, వెక్కి ఏడ్చింది. అకాల వురణం పొల్లెన గంగిగోమలాటి తన భర్త

దయ్యం కావటమే గాక, బాటసారులను బాధించి దోచుకోవటం ఆమెకు చాలా బాధ కలిగించింది.

వుంగవ్వు పిట్ట ఊళ్ళోవాళ్ళ ప్రివర్తన కూడా మారిపోయింది. వాళ్ళు ఆమెను పలకరించటం వూనేశారు. ఆమె కనబడితే మొహం తిప్పికోసాగారు.

వుర్నాథ అర్ధరాత్రి పొద్దు పొల్లు పోరు గూరు వుంచి వస్తూన్న ఆడవు నీషీ నగలు దయ్యం దోచేసి, “ఈ నగలు నా పేళ్ళాం పేట్టు కుంటే వురింత అందంగా ఉంటుంది!” అన్నది.

మర్నాడు ఊరి వాళ్ళంతా ఏకమై వచ్చి, వుంగవ్వు ఇంటిని సాదాచేసి, ఏవీ దొరక్క పోయినా, “నీ మొగుడు ఈ ఊరికి పెద్దపీడ అల్లు కూర్చున్నాడు. వాణ్ణి వుర్యాదగా ఊరు వదిలి వెళ్ళవు ను. లేకపోతే నీ వుర్యాద దక్కదు!” అని గట్టిగా బెదిరించి వెళ్ళి పోయారు.

వుంగవ్వుకు ఏవీ పాలు పోలేదు. తనకూ, చచ్చిపొల్లున తన భర్తకూ ఇంకానింబంధం ఉన్నదన ఊరివాళ్ళు అనుకుంటున్నారు!

వరసిగా వురి వుర్గురికి దయ్యం కనిపించింది. చీకటి పడితే ఎవరూ శృశానం వాయలకు పావటం లేదు, అటు వుంచి రావటమూ లేదు.

ఊళ్ళోవాళ్ళు వూత్రం తవులో తావు ప్రి దీర్ఘంగా చర్చించు కుని, వుంగవ్వుతో, “నవ్వ, నీ కొడు కూ ఈ ఊరు విడిచిపోతే గాని వూకు వీరయ్య దయ్యం బెడద వదలదు. రేమిటా పిల వీరు వెళ్ళిపోకపోతే, వేవే

మి వుల్ని సాగనంపిగలం!” అని హేచ్చరిక చేశారు .

ఇల్లా, వాకిలీ వదిలేసి ఎక్కడికి వెళ్ళేట్టు? మంగమ్మ తన భర్తతోనే మంచిగా వెళ్ళి సామ్యుని చెప్పటానికి గుండె రాయించేసుకుని, చీకటి పడ్డాక శృశానం కేసి వెళ్ళింది. ఆమెకు నక్కల కూతలు వినిపిస్తున్నాయి. ఆమె మరి చెట్టు ప్రాంతానికి రాగానే, చెట్టు కొమ్మల్లో నుంచి, “ఆగవే, ఆగ్ర ! నా పేళ్ళాం బిడ్డలకు జర్ర గ్ర బాట్టు కావడ్డా? నీ దగ్గర ఉన్నదంతా అక్కడ పెట్టు! నే నెవరనుకున్నావు? వీరయ్యని!” అన్న పూటలు వినిపించాయి .

పుంగమ్మ నిర్భాంతపారుంది. ఆ గొంతు వీరయ్యది కాదు . ఆమె వెనక్కు తిరిగి ఊరివైపు వచ్చేసింది.

ఆమె ఇల్లు చేరి, జరిగినదంతా రాజయ్యకు చెప్పి, “ఎవడో వెధవ నాన్న పేరు పాడు

చేస్తున్నాడు . వాణ్ణి నలు గ్ర రికి పిట్టియ్యాలి,” అన్నది.

అందుకు రాజయ్య ఉపాయం ఒకటి ఆలోచించి, దాన్ని తల్లికి చెప్పాడు. అందుకు పుంగమ్మ సిమ్మతించింది.

పున్నాడు పుంగమ్మ ఊరివాళ్ళతో, “రేమీ ఊరు విడిచి పోతున్నాం,” అని చెప్పేసింది.

ఆ రాత్రి తల్లి కొడుకు లిద్దరూ భోజనం చేశారు . జుట్టుకు తెల్లరంగు పై న్ని కుందే రాజయ్య అచ్చగా వీరయ్యలాగే ఉన్నాడు . ఇద్దరూ శృశానం చేరారు . రాజయ్య తెల్ల భోషతీ, తెల్లలాల్చీ తోడుక్కుని మరిచెట్టు తొరలో దాక్కున్నాడు . పుంగమ్మ సిమ్మిపిం లోనే ఒక పోద వెనక నక్కింది.

కొంచెం పిటికి ఊరివైపు నుంచి ఒక పునిషీ తెల్లపించే, తెల్లలాల్చీ ధరించి వచ్చి, మరిచెట్టు ఎక్కి కొమ్మల మధ్య కూర్చు

న్నాడు . తరవాత వాడు గుడ్లగూబలు కూసే నట్లు కూశాడు .

రాజయ్య ఎప్పుడు బయటటికి వస్తాడా అని వుంగవూరి తోర్రెక్కల వూరి న్నిది. ఇంతలో అతను రానే వచ్చాడు. వచ్చి, చెట్టు మీద ఉన్న వునిషీతో, “దొంగ వెధవా! నా బుర్ర పాత్ర చేస్తావా? చూడు, సిన్నెం చేస్తానో! నేనెవరన్న కున్నామో వీరయ్యని!” అన్నాడు .

ఆ వూటలకు చెట్టు వీధి వునిషీ కింద పడ్డాడు . వాడు భయంతో వణికి పాత్రా , “తప్పిల్లు పోయింది! “వుంపు , వీరయ్యా!” అని బతిపూలు కున్నాడు .

“సిన్నేమీ చెయ్యను. ఇన్నాళ్లా దొచిన దబ్బు ఎక్కడ దాచావో చూపించు!” అని వీరయ్య అనేసిరికి ఆ వునిషీ గజగజలాడుతూ చెట్టు మొదట్లో తవ్వసాగాడు.

ఈలోపల వుంగమ్మ ఊళ్ళోకి వెళ్ళి, “నా మొగుడి పేరు పాడుచేస్తున్న దొంగవెధవని చూద్దురే గాని రండి!” అని నలుగురినీ వెంట బెట్టుకుని శృణానానికి వచ్చింది. నకిలీ దయ్యంపు నిషీ, దీపాలతో వచ్చే, వున్న పులన్న చూసీ బిత్తరపొయ్తాడు . వాడు తాను

దాచిన దొంగ సోవ్వుంతా అప్పటికే ఒక్కొక్కటిగా పేక్కి తీశాడు .

“దొంగవెధవా! ఇదా నువ్వు చేసే పని?” అంటూ ఊరివాళ్ళ వాడి వుదపిడి చితక తన్నాడు .

అప్పుడు చెట్టు తోర్రెక్కలనుంచి రాజయ్య తొంగి చూసి, “ఏమిటి గొడవ? ఏం జరిగింది? నాకు కాస్త కున్న కు పట్టిందిలే!” అన్నాడు .

వుంగవూరి నిర్భాంత పోయింది. ఈ నాటకం ఆడినది రాజయ్య కాకపోతే మరెవరు? ఆమె తనకు తెలిసినదంతా చెప్పిన మీదట, వీరయ్య దయ్యంపు నకిలీదయ్యాన్ని పట్టి ఇచ్చినట్లు ఊళ్ళోవాళ్ళకు అర్థమయింది. పోయిన సొత్తంతా తిరిగి దొరికింది కూడానూ .

ఊళ్ళోవాళ్ళు మంగమ్మకు క్షమాపణ చెప్పుకుని, ఊళ్ళోనే ఉండవుని బతిపూలారు . దయ్యంలాగా నటించినవాడు వూరి ప్రంపహా చెప్పకుండానే, తెల్లవారే లోపల ఊరు విడిచి వెళ్ళిపోయాడు.

అటు తరవాత వీరయ్య దయ్యాన్ని చూసిన వాళ్ళు లేరు .

శాంతిపురిలోని విభిల కోశాగారం నుంచి కొల్ల గొట్టబడిన నిధినిజేపాట అమ్మితపురిలోని తిరుగుబాటుదారుల వశంతో ఉంటుందని ఊహించిన వీరసింహుడు వారి మీదికి మెరుపు దాడికి బయలుదేరాడు. వసంతుడికి ఈ సంగతి తెలియడంతో అనుచులతో ఎదురుదాడికి సిద్ధుడయ్యాడు. జయనందముని ఆశీర్వాదం పొందిన ఆర్య వసంతుణ్ణి కలుసుకున్నాడు.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహస గాథ

చిత్రాలు:
గాంధీ ఆర్య

వసంతుడు ఆర్యను తిరుగుబాటుదారులు సమావేశమైవచ్చి చీకటి తీసుకువెళ్ళాడు.

మిత్రమా!
అక్కర్లు
వచ్చుడు ఎవరు?

ఆయనే తమ తండ్రిగారి
ప్రధానమంత్రి మానవేంద్రుడు
యమరాజా! మీరు ఆయన్ను
తప్పక చూడాలి.

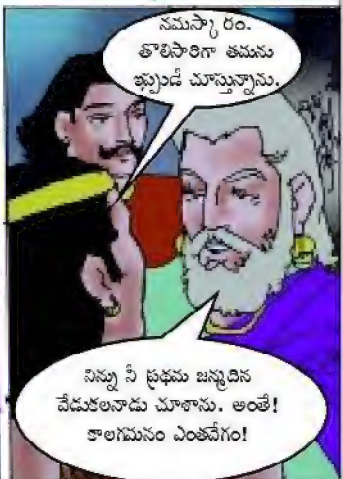
శాంతిపురి విముక్తికి
పోరాడుతూన్న మాకు ఆయనే
మార్గదర్శి.

రండి, వెళ్ళి
ఆయన్ను చూద్దాం.

వసంతుడు ఆయన పాదాలకు
నమస్కరిస్తూ

అభినందనం.
ఆశీర్వాదించండి!

నమస్కరిం.
తొలిసారిగా తమను
తప్పుడే చూస్తున్నాను.

నిన్ను నీ ప్రభు జన్మదిన
వేడుకలలాడు చూశాను. అంతే!
కాలమునం ఎంతవేగం!

అర్యా! నువ్వు
వీరిని నడిపించడం
నాకెంతో
సంతోషంగా
వుంది!

అక్రమణదారుణ్యే
వెంటనే
తరుమగొట్టాలి.

వెళ్ళిరండి!
విజయం మీదే!

సమీపంలోనే కొండ
కనుమ ఉంది. మన విశ్మయ
స్థానాన చీరుటందాం.

సైనికులు
కనుమను సమీ
పిస్తున్నారు!

మీరు వెళ్ళండి.
ముఖద్వారాన్ని నేను
చూసుకుంటాను.

వసంతాడి ఆచారాలకోసం అనుచరులు నిలబడ్డారు.

వీరసింహుణ్ణి, సేనాధిపతిని
ముందుకు రానివ్వండి. సైనికులను మాత్రం
చుట్టుముట్టి బాణాలతో కొట్టండి.

వీరసింహుడూ,
సేనాధిపతి రావడం
నాకు కనపిస్తున్నది.

సైనికుల నుంచి తాను దేరుపడ్డ
విజయం, సేనాధిపతి గమనంచలదు.

HUGH!

చచ్చాను!
నన్ను కాపాడండి!

నివరగా వస్తూన్న
సైనికుల మీదికి
బాణాలు రావడంతో,
అవి తగిలి ఒక్కొక్క
రుగగా నేలకు
ఒరిగినారు.

అయ్యో బాణం!
ఎక్కడి నుంచి
వచ్చింది?

మరికొందరు సైనికులు నేలకొరిగారు. అద్రవాదాలతో ఆ ప్రాంతం మారుమోగింది.

ఒక దళపతి వీరసింహుణ్ణి సమీపించి...

అంతలో మరొక దళపతి వచ్చాడు.

అమరసీనుణ్ణి రాసుకుంటూ ఒక బాణం దూసుకువెళ్ళింది.

వీరసేనుడు, అమరసేనుడి కోసం ఆగలేకపోయాడు.

శత్రు సైనికులా? ఎవరా శత్రువులు?

అమరసేనుడు గుర్రాన్ని అదిలించాడు.

నువ్వు వెళ్ళి, సైనికులను మా వెనుక నడిపింను!

మరిష్టాగమే ఒక భాగం వచ్చి అమరసేనుడికి గుచ్చుకుంది.

అయ్యో! ఆ ...

ప్రభూ... ప్రభూ...

ప్రభూ! సేనాధిపతి మరణించాడు.

దశనాదుడుకుడి అరపు చిని వీరసేనుడు అగి, గుర్రంపై నుంచి కేందికి ఉరిరాడు.

నువ్వు అరిగివెళ్ళి, సైనికులందరినీ కూడగట్టుకుని నా వంటరా!

ప్రభూ!

తెల్లవారే సరికి మనం అమృతపురిని చేరుకోవాలి!

వీరసేనుడు, గుర్రంపైకి పోబోతుండగా, అర్జు, వసంతుడు అక్కడికి వచ్చారు.

అంబే, నువ్వు అమృతపురి మీదికి రాడి చేయనున్నావు కదా! ఎందుకన?

ఆగు!

-(ఇంతాంధ)

మానవ నిర్మిత మహాద్భుతాలు

చిత్తోడ్ జయస్తంభం

భారతదేశ చరిత్రలో చిత్తోడ్‌ఘర్ అతి ముఖ్యమైన ప్రాచీన నగరం. క్రీస్తుశకం 728లో ప్రసిద్ధ రాజపుత్ర వీరుడైన బప్పరావల్ ఈ నగరాన్ని స్థాపించాడు. రాజమిత్ర శౌర్య పరాక్రమాలకూ, వికాసానికి, సింస్కృతీకి ఇది దీర్ఘకాలం నిలయంగా వెలసింది. మొగలులను రాజమిత్రులు ప్రతిఘటించటానికి ఇదే కేంద్రంగా ఉండేది. కాని కాలక్రమేణ ఇది మొగలుల చేత విధ్వంసం చెందేసింది.

రాజా భీమ సింగ్, జగదేఖ్కుందరిగా ప్రసిద్ధి గన్న ఆయన భార్య పద్మిని ఇక్కడి వారే. తన కీర్తనలను దేశపుంతటా వ్యాపింపి జేసి వాటి ద్వారా అపురవ్వల సింహాసనంపైన పురాణాలు కట్టించిన కృష్ణాలయము, అమె భర్త అయిన కుంభరాణా కట్టించిన పురాణ ఆలయ పూర్వ ఇక్కడ ఉన్నాయి.

ఇక్కడి కట్టడాలలో చెప్పుకోదగినది జయస్తంభం. పూర్వపు లాస్యం ను పురాణం

భిల్లి చిత్తోడ్‌పేట యుద్ధానికి వచ్చి యుద్ధంలో దెబ్బతిని తిరిగి వెళ్ళాడు. 1440లో ఈ విజయానికి చిహ్నంగా కుంభరాణా అద్భుతమైన ఈ జయస్తంభాన్ని నిర్మింపజేశాడు. దీని ఎత్తు 122 అడుగులు.

CHANDAMAMA HAS LOTS OF GOOD STORIES WITH MORAL VALUES AND USEFUL INFORMATION. (from Sharada)	WORDS CANNOT DESCRIBE HOW GOOD CHANDAMAMA IS. IT IS A GEM OF A MAGAZINE. (from W.Burgh)	THE MAGAZINE WAS SUPER SENSATIONAL STORIES. (from Kananika)	CHANDAMAMA IS A SOURCE OF ENJOYMENT. HOPE IT WILL CONTINUE TO ENTERTAIN MANY GENERATIONS OF YOUNG PEOPLE. (from Orissa)
--	---	---	---

THAT'S WHAT OUR READERS SAY.

WHY DON'T YOU FIND OUT FOR YOURSELF?

FOR SUBSCRIPTION DETAILS PLEASE SEE PAGE 4

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన వీధికలు :

మేధాలహరి అంటే...?

ఆకస్మాత్తుగా ఏదైనా అద్భుతమైన ఆలోచన స్ఫురించి నవ్వుపు దాన్ని 'బెల్లు నవేవ' అంటే పు ధాల వారి అసి అంటూ మూటాం. అల్లు నా, పు నీవీ తెలివితేట లకూ, ఈ పు ధాలహరికి పేద్ర సంబంధం లేదు . నిజానికి పు ధాలహరి అనేది మెదడు నుంచి నిరుంతరా యంగా వెలు వడే విద్యుత్తరంగాలు . ఇవి కేవలం చక్కటి ఆలోచనలు తోచినప్పిదు పూ త్రపు వెలువడతా యని చెప్పలేము.

పు ధాలహరిని అంటే మెదడు నుంచి వెలువడే ఈ విద్యుత్తరంగాలను ఇ ఇ జి రియం తో కొలవ దానికి వీలమత్తుంది. వాటి ప్రకంపనల స్థాయిని బట్టి అవి రెండు నుంచి నాలు గు విధాల పు శ్రితంగా నవూ దు అమూయి . పు లకువతో విశ్రాంతిగా ఉన్న ప్పుడు మెదడు నుంచి 'అల్ఫా' తరంగాలు వెలువడు తాయి . పు త్ర గ్గా పిసి చేస్తేన్నప్పిదు 'బీటా' తరం గాలు వెలువడుతాయి. 'తీటా' తరంగాలు పిసి పీల్లలలో పూ త్రపు కనిపిస్తాయి . అవి పేద్రలలో కనిపించినప్పిదు ఆసాధారణ స్థితిని సూ చిస్తాయి .

మన పరిసరాలు :

బొప్పాయి

అరటిలాగా బొప్పాయి కూడా కాయ గా ఉన్నప్పిదు కూరగాయ గానూ , పూ గాక పిండు గానూ ఉపయోగ పిదు తుంది.

బొప్పాయి అన్ని ఉష్ణిపు ండల దేశాల్లోనూ పిండు తుంది. పు న దేశంలో విస్తారంగా కనిపిస్తుంది.

బొప్పాయి లోని పాలవంటి తెల్లటి విదార్థంలో ఔషధ గు ణాలు నిండి ఉన్నాయి . దీన్ని 'పిప్పే' అంటారు . మొక్కను నరికినప్పడు, ఈ పాలవంటి ద్రవం కారు తుంది. బొప్పాయి పిక్కల్లోనూ ఈ ద్రవం చిక్కబడి ఉంటుంది.

బొప్పాయి లో పిప్పేతో పొట్టు ఎ పిటపు న్న కూడా లభిస్తుంది. అంధు పల్ల ఇది ఎదిగే పీల్లలకు చక్కటి ఆహారంగా ఉపయోగపత్తు తుంది. పిండు బాగా పూ గే కొద్దీ సీ పిటపు న్న కూడా ఎక్కువమత్తుంది.

రోజూ బొప్పాయి పండు ముక్కలు రెండు మూడు తినడంవల్ల అనేక ప్రయోజనాలు కలుగుతాయి. ఉదర సంబంధమైన వ్యాధులు రాకుండా కాపాడుతుంది. పు లబద్ధం, పి రోచనాలను అరికదు తుంది. ఆకలిని పేంచు తుంది.

రోజూ ఉదయం ఆహారానికి అరగంట ముంధు బొప్పాయి పిండు తింటే రక్త పిట్టు అదు మిత్ ఉంటుం దని చెబుతారు.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

నీడకోసం

ఎడారి ఎండలను తట్టుకోవడానికి పు ను పై లాఠీ ఎయిర్ కండిషన్ గదుల్లోకి వెళ్ళవచ్చు. మరి ఆ ప్రాంతాలలో నివసించే పిల్లలూ, జంతు మల్లా ఎం చేస్తారు పాపం! పుట్టు పెక్కలను న్న బొరియిలలోనే తలదాపు కోవాలి పు రి. ఈజిప్షియన్ లార్క అనే భరత పి ఈ పినే చేస్తోంది.

ఈ పక్షి తన తెలివితేటలతో సురక్షితమైన నీడలో తలదాపు కుంటూ సెపు స్యెను ఇట్టే పిరిష్కరింపు కుంటుంది. పిగటిపి ట ఇది ఈజిప్షియన్ లిజార్డ్ అనే బల్లుల బొరియిలో దాక్కుంటుంది. ఈ బల్లులు కాకాహూలు గనక, తపు జోలికిరా వన్న నవ్వుకంత తపు ప్రాణాలకు ఎలాంటి హాని కలగ దన్న ధిమా తో నిశ్చింతగా విశ్రాంతి తీసు కుంటుంది.

ఒక బొరియిలో పూవు పిల్లలు ఉండడానికి చోటు ఉన్నప్పటికీ, మొదట ఒక పక్షి లోపలికి వెళ్ళిందంటే రెండో పిని లోపలికి రానియ కుండా జాగ్రత్త పడడం ఇక్కడ గవ్వ నించ తగ్గ వు రో లసక్తికరమైన విశేషం!

మన దేశం క్విజ్

దక్షిణాది రాష్ట్రాలు

1. కూచిపూడి నాట్యానికి పూలాల ఒక దానిది రాష్ట్రంలో కనిపిస్తాయి. అది ఏది?

2. దక్కను పీఠభూమిలోని అతి పొడవైన నది ఏది?

3. ప్రాచీనమైన ఒక ప్రదర్శన కళారూపం నుంచి కథకళి రూపొందుతున్నది. ఆ కళారూపం ఏది?

4. 2002 జ్ఞానపీఠ పురస్కారాన్ని అందుకున్న సై ప్రసిద్ధ దాని భారత రచయిత ఎవరు?

5. దాని భారత దేశంలోని ఒక స్టాడియం ను 'పోగాకు వాడకూడని ప్రాంతం'గా ప్రకటించారు. అది ఎక్కడ ఉన్నది?

6. ఒక సై ప్రసిద్ధ అంతర్జాతీయ ఆధ్యాత్మిక సంస్థ అధ్యక్షుడిగా ఉన్న దాని భారత దేశానికి చెందిన ఒక వ్యక్తి ఇటీవల కేరళాలో దయాశ్రుతి. ఆయన ఎవరు?

(సివూ ధానాలు 70వ మజిలీ)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క పూటలోగాని, చిన్నవారాలోగాని వ్యాఖ్యలు రాస్తే గలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

NARAYANAMURTHY TATA

NARAYANAMURTHY TATA

వ్యాఖ్యలను కాంపిటీషన్ పొజ్జుకార్డు పేజీ రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా పూకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు నవంబర్ 2005 సింబికలో ప్రీపురిస్తాయి. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమతి నం. ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చంద్రా ప్ర. 82, డిఫెన్స్ అఫ్ఫిసిర్స్ కాలనీ, ఈకాటథంగల్, చెన్నై - 600 097.

అభినందనలు

జూలై నెల పోటీ ఫలితాలు

ఎఐ. రవిచంద్ర,
ఇంటర్ రెండవ సంవత్సరం,
జవహర్ నవోదయ విద్యాలయ,
రాజరావట, కడప జిల్లా (అం.ప్రి)

మొదటి ఫోటో: చేయిచేయి కలిపి సాగితే
రెండవ ఫోటో: చెట్టూ చేమకు నీటిసాగు!

ఇండియా క్వీజ్ సమాధానాలు :

1. ఆంధ్రప్రదేశ్.
2. గోదావరి.
3. రావు నాట్యం,
4. తప్పి శరచ్చు త జయ కాంతన.
5. కొచ్చిలోని జవహర్ లాల్ నెహ్రూ ఇంటర్నేషనల్ స్టాడియం.
6. రామకృష్ణ మిషన్ కు చెందిన స్వామి రంగనాథానంద.

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

సింగపూర్ టీసుకువెళ్ళండి

Beta Mahalacto Khao OFFER

మహాలాక్ష్మి ర్యాపర్ల లోపల ముద్రించిన **MAHALACTO**
అక్షరాలు అన్నీ సేకరించండి. ఆకర్షణీయమైన బహుమతులు గెలవండి.

MAHALACTO పదంలో 'A' అక్షరాలు ఎన్ని

పున్నాయి 2 4 3 (సరైన సమాధానం టీక్ చెయ్యండి)

పేరు: _____

D.O.B: _____ డోర్ నం _____

58:

పటానం/గ్రామం:

జిల్లా: రాష్ట్రం:

.....

పోస్ట్ చెయ్యవలసిన చిరునామా :

పోస్ట్ బాక్స్ నం: 1056, కీల్పా-క్, చెన్నై - 600 010.

For more details log on to www.nutrinesweets.com

[illegible]

* Offer till 15th September, 2005. Conditions apply.

DECEMBER 2005